

Caedon

Caedon városállam

Psz. 3700.

Caedon, a Quiron-tenger déli partjának egyik gyöngyszeme, kereskedők és kalandozók paradicsoma, szabadosságáról és gazdagságáról, féltve őrzött függetlenségéről ismert városállam. Nevezik Észak Erionjának is, ám ez az állítás nem mentes az erős túlzásoktól. A húszezres kikötőváros kedvelt kereskedelmi lerakat és központ, a városállamok nyugati kapuja, a Toron és a Dél-Quironeia közötti kereskedelem egyik kapcsa, a térség politikájának egyik kisebb, mégis nem elhanyagolható tényezője.

Történelem

Caedon nevének jelentése a dolamin nyelv Ceedora, azaz fedezék, menedék szavából vezethető le. Ha a település meglétére nem is találtak eddig utalást a régi idők feljegyzéseiben, néhány Kyria korabeli hadijelentés tartalmazza a Freiglund-beli öböl nevét, mely gyakran volt kalózos fészke.

A késői Kyriában a Karom-félsziget területe az En-Tyloynn Házhoz tartozott, melyet a birodalom Orvos házai között tartottak számon, ami a mai Caedont ismerve legalábbis elgondolkodtató. Különösen, ha a feljegyzéseket olvasva néhol nyomát találjuk az itteni mesés hírű barlangfürdőnek. A mai Felsőváros helyén bizonyíthatóan a Ház egyik palotája állt, mely teljesen elpusztult a Káoszkor viharaiban.

A védett öböl kezdettől a parti hajózás egyik kedvelt kikötője volt, így a kyrek távoztával ismét birtokba vették a helyi halászok. A jó kikötő kedvezett az itteni hajóforgalomnak, és a dél-quironeiai kereskedelem fellendülésével, a Psz. V.-X. századig terjedő időszakban, melyet csak a Kereskedők aranykoraként jegyez az északi történelem, Caedon fokozatosan jelentős kikötővárossá fejlődött.

Nyktalos tartományban (Psz. 1757-2011)

A Psz. XVIII. században a fejlődő, erősödő Abaszisz is szemet vetett rá, s bár a Hiere Otlokir tevékenysége által érintett területekből kimaradt, a fia, I. Marsidas (Psz. 1714/1753-1764) az Ezüsttallér hadjáratban elfoglalta. A Híressé vált hadjárat kíméletessé és bölcsé tette az aszisz uralkodót a környező népek szemében, Marsidas ugyanis ezüstérméket veretett, melyeket sok egyéb, obaszokat dicsőítő motívum mellett az elfoglalni kívánt területek látképe díszített, és amiket elküldetett az adott terület uralkodójának. A bölcs, és esélytelenségét tisztán látó uralkodó azután az érdmével megválthatta népe és saját életét, természetesen behódolva a hős obasz seregeknek. A gyors aszisz győzelmek számos uralkodót bírtak rá erre a békésebb megoldásra, a Psz. 1757-ben Caedon falai alá érkező I. Marsidast is az érdmével és a város jelképes kulcsával fogadta a kalmártanács küldöttsége. (A kulcs csak jelképes lehetett, mert bár a kapu már állt, a városnak több mint a fele még nem rendelkezett falnak nevezhető építménnyel). A tenyéryi ezüsttallért ma is a caedoni városházán őrzik, kevésbé a vereség, mint inkább a tanács bölcsességének szimbólumaként.

Caedon így Abaszisz, azon belül is a keleti Nyktalos tartomány részévé vált. A tartományt akkor kormányzó Dul Oberan hercegekaptányi ház meghagyta a kikötő szerepét, sőt, a kalmártanácsot sem váltotta le, és számos kiváltsággal ruházta fel a város kormányzásában. Megelégedett egy fényűző palotával – természetesen a város pénzén – ekkoriban épült a Várdombon ma is álló Gyöngypalota, és örökös kalmártanácsi tagságának törényesítésével. Ez - időnként persze az üléseket pár katonával

biztosítva, elegendőnek bizonyult a város feletti irányítás megszerzéséhez, ám mégsem haragította magára jóvátehetetlenül a környék már akkor is befolyásos hatalmait.

A kalmártanács viszonylagos önállóságának megőrzése hozzásegítette a város nemeseit, hogy nemhogy ne feledjék, de megerősítsék önállósági igényüket és törekvéseiket, a város szintjén pedig továbbra is számos dologban sajátosságaikat megtartva döntsenek. Jellemző példa lehet V. Feirgus nagykirály első vizsgálónokának, Andon dél Tiratnak a Psz. 1959-ben készült jelentése, mely Caedon városában összesen száztizenhét jogszabályt, rendelkezést, vagy törvény alkalmazást talált a Dictameronnal össze nem egyeztethetőnek. A város helyzete azonban nem változott sokat, ehhez nyilván hozzájárult a kereskedelemben erősödő helyzete is, a helyi nemesség önállósága, és függetlenségre való igénye is hosszú távon változatlan maradt.

A város fontosságát, és viszonylagos önállóságát látva és elismerve Nyktalos hercegkapitánya önálló herceget nevezett ki Caedon irányítására. A megtisztelő hivatalt Psz. 1853-ban a Gyöngypalotába költöztetett Dul Derol Ház kapta, akiknek jó politikai érzékkel sikerült együttműködni a kalmártanáccsal, és mind a herceg személyét, mint a hivatal törvényességét is elfogadtatni. A herceg azonban hamar ráértett az önálló birtok ízére, és teljes mellszélességgel a kalmártanács élére állt, a caedoni követségek élén hamarosan megjelentek az ezüst szárnyas angolna címert viselő hercegi rokonok.

A helyzetet tovább rontotta a Psz. 1897-es Első Concordia megkötése Toron és Abaszisz között. A köznyelven csak Tharr-paktumként emlegetett „baráti” egyezmény folyományaként Abasziszban a Hitvalló egyházak közé tartozónak minősítették Tharr vallását. Ez szabad terjedést engedett a Háromfejű hitének Caedon területén is, ahol a lakosság, és a nemesség is a pyarroni istenek, elsősorban Antoh, Dreina, és Ellana vallását tartotta szívéhez közel állónak. A nyílt fellépés nem volt követhető, ám csöndes összecsapások, mondva csinált okokra visszavezethető tiltások és hátráltatások rendre érték Tharr híveit Caedonban.

A városállam függetlenedésének jelszavát lassanként zászlajukra tűző politikai erők váratlan szövetségesre akadtak vetélytársaik sorában. Caedon elfoglalása óta ugyanis Abaszisz keleti tengeri kapuját a híres kikötőváros jelentette – nem kevés hasznot hajtva így, melynek jelentős része a caedoni kereskedőket és nemességet erősítette – mellőzött szerepre kárhóztatva az eddig ezt a szerepet magáénak tudó, fejlődő kikötővárost, a nyktalosi Obratot. Amikor Caedon elszakadása már a kalmártanácsban is szóba került, állítólag még találkozókra is sor került Caedon hercege, és az obrati hangadók vezéralakja, Estion dal Naggarn között.

Függetlenség (Psz. 2011-2251)

Caedon függetlenségéhez az alkalmat III. Hiere Otlokir örökös nélküli halála hozta el. Az utolsó igazi Otlokir aszisz nemesség ellenállásával megküzdeni kényszerülő felesége, Eniessa Kersastin nehéz helyzetbe került, ez több akkori aszisz vazallus állam számára jelentett kisebb-nagyobb kiugrási alkalmat. A caedoni herceg elsősorban az obrati Estion dal Naggarn közvetítésének köszönhetette, hogy a város támogatásáért cserébe az uralkodónő szorosabb barátsági és együttműködési szerződést köt a városállammal. Ez burkoltan a városállam függetlenségét is jelentette, a Psz. 2011-ben, Obratban megtartott találkozóon kibocsátott Obrati bulla értelmében Caedon szabadon rendelkezhetett földjei felett, melyet azért kissé megnyirbáltak.

A királynő hivatalos állásfoglalásban történő elismerést, és évi háromszáz aranyas támogatást kapott a kalmárvárostól, emellett több hajónyi caedoni zsoldos indult útnak a törvényes aszisz királyi hatalom megsegítésére. Estion dal Naggarn számos kereskedelmi előjogot, ingyenes lerakati jogot és tiszteletbeli polgárságot is szerzett Caedonban, ami mellett már igazán elhanyagolható az a fényűző palota, melyet fáradozásaiért a kalmártanács biztosított számára. A Nyktalost uraló Oberanak száját

jelentős területekkel sikerült befogni, a valamikor a Pawar északi csúcsai között húzódó caedoni határvidék jócskán keletebbre került, a függetlenné váló városállam alig pár falut, és az ezekhez tartozó erdőt, szántót tartotta csak meg. Kevésbé ismeretes, de ez megegyezett a királynő érdekeivel is, ugyanis az Oberanok nem voltak restek alaposan megkérni kérésüket támogatóik árát, és a büntetés, azaz értékes területeik megnyirbálása kívánatos volt, még akkor is, ha Abaszisz elveszítette keleti kapuját.

A független Caedon politikusai azonnal munkához láttak, mert bár a város gazdaságilag erős volt, biztonságos kikötőjét ostromgépek sora, vizeit erős flotta, falait pedig drága pénzen fogadott zsoldosok őrizték, nem lehetett kétséges, hogy a felocsúdó Abaszisszal szemben nem sokáig állnának meg. Erősebb hatalmak támogatását keresték hát, Psz. 2013-ban, a szomszédos baraadi rontáspüspök, Jarken Beknard támogatásával és közvetítésével hercegük Concordiát kötött Toronnal. A birodalmat sok minden érdekelte, amiben engedniük kellett, a kikötő használatában, a toroni kereskedők kedvező megítélésében és vámjaiban, legfőképpen pedig Tharr vallásának terjedésében, ám Caedon függetlensége nem foglalkoztatta a császár követét.

A városállam, Dél-Quironeia gyöngyszeme számos új adóssága ellenére is gyors fejlődésnek indult, és ami fontosabb volt, tehette ezt már teljes egészében a kalmártanács irányítása mellett, és annak akarata szerint. A dul Derol herceg rendelete értelmében Psz. 2015-ben kezdték el a nagy városfal építését, ami öt év alatt el is készült, máig meghatározva a város belső területét. Caedon igazi városállammá vált, csak kevésbé foglalkoztatta a falakon kívül eső területeinek sorsa – igaz, ez kicsinysége okán más hatalmaknak sem igazán volt érdekes.

A herceg, a kalmárok tanácsával egyetértésben, igen bölcsen igyekezett elkülöníteni a politikát a kereskedelemtől, amennyire csak lehetett. Az üzletfelek megválogatásában csak a majdani haszon számított, és a diszkrécióban is első helyen jártak. Igyekeztek a legkevesebb korlátot felállítani az árukat, a hasznot a városba hozó kereskedők felé, ennek legjobb példája a Psz. 2122-ben bevezetett vallási rendelet, amely minden vallást, hitet törvényesnek, szabadon gyakorolhatónak minősített Caedonban, amelyre van igény, és nem veszélyezteti az emberek és a város közbiztonságát. Ilyenformán okosan még a másutt tiltott vallások képviselői is megtelepedhettek a falak között, és senkinek nem kellett inkvizitoroktól, vagy szertartásokat megzavaró városőröktől tartania.

A caedoni bankok megbízhatóvá váltak, és a raktárak is csak azoknak szolgáltatták ki áruikat, akik ott elhelyezték, a tulajdonosváltás, hatalomvesztés vagy átrendeződés, még inkább nagykirályi rendeletek nem érdekelték a független caedoniakat.

Abaszisz azonban lassan felocsúdott az örökösödési válság okozta megpróbáltatásokból. II. Larad dal Raszisz Otlokir nagykirály keményen fellépett a nyktalosi hercegkapitány, Conal Cadal Caradhín ellen, és miután csatában legyőzte, családját kiirtatta, az egykori hűtlen tartomány, Caedon felé fordult. A városállam elzárkózott mindenfajta egyesülési szándék elől, a háborúra az okot azonban a Caradhín Ház vagyonának ki nem szolgáltatása adta.

Psz. 2154-ben aszisz falanxok kerültek északról a tengerparton a Pawar-hegységet, és Caedon felé meneteltek. A Caedoni csapatok a kétes dicsőségű Sirály-dombi csatában feltartóztatták az aszisz hadakat. Azt csak a tájékozottabb történetírók teszik hozzá, hogy a caedoniak valójában visszavonulni kényszerültek a városfalak mögé, és hogy az asziszokat megállásra csak a Távoldéli Concitator üzenete, távozásra pedig a flottájának megjelenését hozó hírek bírták II. Larad seregét. A nagy szövetséges tehát tartotta a szavát – egyelőre. Az aszisz nagykirály tombolását persze a császár félreértésre hivatkozó üzenetét hozó követ hűtötte le – a szóbeszéd szerint szó szerint, a famorra rontó nagykirályt ugyanis még testőrei sem védhették meg a kyr varázslatától, amely bár nem tett kárt a hirtelen haragú uralkodóban, ám jelentős tekintélyvesztést okozott számára az összes megjelent előtt. A birodalom hozzáállása mindenesetre sokáig remek példával szolgált a Concordiával szembeni elégedetlenkedők tábora részére.

Kevés forrásban említett esemény az, amikor a caedoni herceg fogadott egy Toronból, a nyilvánosságtól elzártan zajló Orgyilkosháború elől menekülő párt, akiknek menedéket nyújtott. Minden bizonnyal ők tették le a későbbi Országbároi fejedelemség alapjait, Psz. 2175-ben.

Toroni hódoltság (Psz. 2251-2898)

Hogy ez a tény, vagy az, hogy Tharr egyháza ellehetetlenült a városban, szolgáltatott okot Toron haragjára, nem lehet tudni. A Caedoni szabad vallási rendelet értelmében ugyanis az erőszakos térítés ellen felléptek, Caedon polgárai pedig maguktól nemigen akartak a Szörnyisten drága pénzen épített templomaiba járni. Hívek híján a magas egyházi adók következtében a toroni Tharr egyház caedoni szereplése sokba került, kevés haszonnal. Caedon rendre elzárkózott a közeli szomszéd, a baraadi rontáspüspök követeléseitől, miszerint a város építtessen templomot, segítse Tharr egyházát, vesse el a templomok adóit, vagy hogy tartsák be a Tharr ünnepek által megkövetelt életviteli szigorításokat, amnesztiát. Caedon nem volt vevő Tharr hitére.

A fentiek is minden bizonnyal megtették a hatásukat, ám botorság volna nem stratégiai okokkal magyarázni azt, hogy a VI. Zászlóháború (Psz. 2245-2253) vége felé, Psz. 2251-ben a toroni flotta elfoglalta a várost. A kikötők ostromgépeit hatótávon kívülről pusztították el a toroni karakkák, több Antoh-papot is átvágott torokkal találtak szállásán, a kikötőőrség pedig bénultan nézte, amikor az elsőként az öbölbe futó hadihajó, a Távoldéli concitator Ehhs vicsora névre keresztelt karakkája tengerészkatona századait tette partra. A toroniak hamar elfoglalták a város stratégiai pontjait, kivéve a várdombot. Oda csak néhány fejedelmű jutott be titokban, és járt be zavartalanul különböző feladatokkal az elbarikádózott Felsőváros falai közé, és amikor négy nap elteltével az ottaniak tudta vagy engedélye nélkül megjelent a falak között a Császár követe is, a szégyenben maradt caedoniak maguk nyitották meg a kapukat a toroniak előtt. Az eseményekhez, és nyilván az okokhoz is hozzá tartozik, hogy a dul Derol herceg családotul eltűnt, egyesek titkos megállapodást, mások gyilkosságot, a jól értesültek pedig kalandozókat emlegettek.

Caedon élére ettől kezdve a Toroni Császár távoldéli concitator által kinevezett kormányzó, az országbároi került, aki bár, már ha volt hozzá kedve, meghallgatta a kalmártanácsot, ám figyelembe venni nem volt kötele. Mindemellert általános gyakorlat volt, hogy az országbároi csak közvetlenül a számára lényeges kérdésekkel foglalkozott, ám abba nem fogadott el beleszólást, a város ügyeit pedig továbbra is zavartalanul intézhette a kalmárok tanácsa.

Többször került előtérbe a városállam újra függetlenségének kérdése, ám a toroni országbároi rendre letörték az ilyen irányú törekvéseket, és felléptek minden Toron-ellenes kezdeményezést, amiből pedig nem volt hiány. A VII. Zászlóháború (Psz. 2404-2425) egyik legnagyobb és legvéresebbnek mondott csatájában, melyet a közeli Homothan mellett vívtak, titokban a caedoniak is kivették részüket, ám, nem minden úgy történt, ahogy várták. A város felszabadítása elmaradt. A Zászlóháborút lezáró Psz. 2425-ös Ifini paktum még megalázóbb helyzetbe hozta Caedont, mivel ugyanis az egyezmény értelmében Toron lemondott a Quironeia déli részének közvetlen irányításáról, a városállam kormányzását közeli szövetségeseinek, Davares hercegének, a Hatodik Fekete Hadúnak engedte át. Az országbároi ezentúl tehát a davaresi herceg nevezte ki. Bár egy évvel később (Psz. 2426) lázadás tört ki a davaresi uralom ellen, amit sikerrel levertek, a davaresi uralomnak voltak türelmesebb, és együttműködésre készebb ellenzői is.

A davaresi nemesek ugyanis belátóbbak, befolyásolhatóbbak, és kevésbé erőszakosak voltak, mint Toron katonái. A herceg által magára hagyott kalmártanács egyre többször jutott megegyezésre a dovori országbároi, és néha már a megbízhatóbb, helyi nemesek közül is kerültek kinevezésre az országbároi posztra.

Nem hozott változást a városállam életébe a Quironeiát feldúló VIII. Zászlóháború (Psz. 2520-2532), de a baraadi rontáspüspök Psz. 2639-es rontásérseki kinevezése sem. A fokozatosan Abasziszhoz közeledő északi szomszéd azonban mégis barátságosnak bizonyult Caedonnal szemben, a rontásérsekké váló, majd a csatlakozási államszerződést megszervező Ashyer Entirom számos alkalommal biztosította a várost jó szándékairól, és politikai téren is többször kiállt déli szomszédja mellett. Állítólag ebből az időből ered a caedoni foglyok felvásárlásának szokása áldozati célokra.

A Psz. 2684. esztendő áldást hozott a városra, ugyanis a város alatti barlangokban kutató kalandozók egy igen érdekes forrást találtak. A forrás vize, bár mágiaelméleti szempontból nem számított varázsszernek, ízre is megkülönböztethetetlen volt a közönséges, tiszta forrásvíztől, hatásában mégis varázslatosnak bizonyult, betegségeket gyógyított meg, sérülések összeforrását gyorsította. A kalmártanács, és az országbáró is lecsapni készült a még titkos forrásra és a mögötte rejlő lehetőségekre. Mivel a hatalom az országbáró kezében összpontosult, a kalmártanács – vagy tán a kalandozók jártak közben? – kiszivárogtatta a forrás hírét, mire azt többé nem lehetett titokban tartani. A városiak, a gyógyulni vágyók előzönlöttek a barlangokat, és a városi tanácsnak ki kellett építenie egy nyilvános kutat, amely a mai napig Caedon főterén áll. Természetesen a kút ma már nem ingyenes, őrzik is, ám a közös kincs, az istenek adománya akkor összefogta a város aszisz és sinemosi népét.

A lassan helyi nemesekké érlelődő kalmárok tanácsa elkeseredetten kutatta a módját, miként tudnák lerázni magukról a toroniak hagyományozta davaresi fennhatóságot. Természetesen a toroniak nem tűntek el, hadihajók jöttek-mentek, olykor pedig hirtelen hadiadót vetett ki az országbáró, a kalmárok kémei gyakran titkos császári követekről számoltak be.

A század közepén újabb háború rázta meg a Quironeiát, a harmadik tengeriként is nevezett IX. Zászlóháború (Psz. 2754-2899). Caedont nem igazán érte el közvetlenül, noha jelentős javakat kellett a toroni és aszisz csapatok ellátására fordítania. Állítólag, falai között még egy nagyszabású találkozóra is sor került, a jól értesültek Abaszisz Nagykirálya és Davares hercege mellett az Alidaxi Boszorkánykirálynő személyét is megemlítik.

A háború vége felé Caedon egy nagy csapástól mentette meg Ifint. A pontos okok az évszázadok homályába vesznek, nagyon valószínű azonban, hogy a caedoniak kutatásai sikerrel jártak, és végre titkos szövetségesükre akadtak. A Sinemosi Liga nyugati flottájának vezére ugyanis – a hivatalos jelentések szerint tévedésből – a Baraad-szigetek mellett csapott össze a toroni hajóhaddal, megfutamítva azt, és elegendő időt biztosítva egyik alvezérének, Barril si Avrolnak, hogy katonáival partra szálljon Caedonban. A kikötőt védő ostromgépek némák maradtak, az országbárói fejedelemség – mely ebben az időben furcsamód nem az országbárót, hanem a kalmártanácsot szolgálta – minden tagja bevetésen volt. A sinemosi hadak alig két óra leforgása alatt elfoglalták a várost, a győztes hadvezér pedig az Istenek Forrása előtt adta át a város kulcsát a kalmártanács küldötteinek, és a kínosan feszengő országbárónak – egyes emlékek szerint ő volt az egyetlen, akinek elnézték, hogy megfürdött a márványfaragványokkal ékesített vízköpőben. Si Avrol kapitány caedoni nemesi és országbárói rangot, a davaresi országbáró titokban tört kapott, bár nyilvános akasztását így is megtartották. Caedon városállama Psz. 2898-ban felszabadult a toroni, később davaresi fennhatóság alól.

Önálló városállam (Psz. 2898-)

A IX. Zászlóháborút lezáró Tennegari béke állandósítja a városállam függetlenségét, amelyet Toron is elismert. Az országbárói székbe a várost felszabadító hős, a családjával együtt Caedonba települt Barril si Avrol került. A jelek szerint Toron is megbékélt a helyzettel, ugyanis Psz. 2904-ben megkötötték a második concordiát, melyben a város függetlenségének elismeréséért és tiszteletben tartásának ígéretéért vállalt az összes következő Zászlóháború alatt, és megtartotta a

vallási szabadság elvét is. Természetesen, ebben a concordiában már több hordónyi vízről is esik szó, egyenesen az Istenek Forrásából.

Caedon az országbáró irányítása alatt – akinek mind tisztelete, mind hatalma és elismertsége is megnövekedett – tovább haladt a független fejlődés útján. Hatalmaktól való elzárkózása, ugyanakkor nyílt üzletei, megbízható bankházai és lerakatai okán keresett lett a térség kereskedői között is. Azok számára is biztos ugródeszkát jelentett, akik a tengeren túlról szállítottak, de a déli part kereskedelmében is egy, Abaszisztól mentes, mégis elég közeli átrakó és pihenőhelynek tekintették, mindkét irányba. A városállam tartotta szerepét, törvényeit – melyekkel elsősorban ma is a caedoni polgárokat védik – ennek szellemében hozták. A vallási szabadság, a kötetlen üzlet és kedvező fekvése lassanként a kalandozók egyik kedvelt gyülekezőhelyévé tette.

A X. Zászlóháborúból (Psz.2942-2936) igazi semleges országgént kimaradt. Csapatái megvoltak hozzá, hogy megvédje magát, ám ezt egyik oldal sem tette próbára. A nagyhatalmak azonban rajta tartották a szemüket Caedonon. Psz. 3202-ben a toronból száműzött Daiquiss Család varázslója megnyitotta a Daerimet Haonwellel összekötő térkaput. A lehetőség Caedon országbárójának – aki azóta már nem a si Avrolok közül került ki - érdeklődését is felkeltette, puhatolózás, tárgyalások indultak egy Daerim-Caedon kapuról, később pedig egy másikról, mely az Északi Szövetség baráti országainak egyikébe nyílna. Az építkezéseket Psz. 3205-ben kezdték, ám alig fél esztendőre rá leállították, a meggyilkolt országbáró helyére újat választottak, ám ő valamiért nem akarta továbbvinni a térkapuk építésének tervét, és a város gazdag kalmárai sem szorgalmazták többé.

Ahogy a Caedont felszabadító hős csodája a mindennapok részévé olvadt, ahogy családja az átlagos kisnemesek közé süllyedt, a rendre más családból választott országbárók pedig olykor sikertelenek lettek, úgy erősödött a helyi nemesség igénye újra, vagy még inkább arra, hogy beleszólhasson a politikába. A meggyengülő országbárói hatalmat mások, különösen a hatalmon lévő Ház, örökletessé akarták tenni. Mindkét törekvés a Psz. 3300-as években valósult meg. Az Országbárói poszt örökletessé vált (Psz. 3342), és a nagy hatalmú, azt régóta birtokló dal Homers Ház kezében maradt. A régi kalmártanács helyett és mintájára ugyanakkor felállították a héttagú Nemesi Tanácsot, mely a városállam legtöbb ügyébe beleszólással bírt. Caedon igazi vezetője azonban mai napig az országbáró maradt.

A Psz. 3355-3363-ig tartó XI. Zászlóháború sem érinti a városállamot, ellenben a háborús időket megelőző és követő bizonytalanság megerősíti gazdasági és kereskedelmi pozícióját; a 3300-as évek végére az Istenek Forrásának vizét fejlett kereskedelmi hálózaton, és egyezmények százaival megtámogatva terjesztette Yneven. A varázslatos gyógyvíz hatására megismerték az apró quironeiai városállam nevét, és megnőtt az érdeklődés egyéb termékei iránt is.

Az országbárók rendre megoldották a kereskedelmet hátráltató kérdéseket, és kínosan ügyeltek arra, hogy a független városállam mindenkinek lehetőséget kínáljon. A XII. Zászlóháborúban (Psz. 3455-3458) egyenesen rendeletet adtak ki, mely szerint egyetlen caedoni polgár sem kereskedhet a háború alatt egyik féllel sem, így szavatolva a városállam semlegességét.

Abaszisz azonban a béke időszakaiban is féltékenyen figyelte keleti szomszédja virágzását. Békés viselkedése és egyezményei miatt mégsem vele, hanem a hatalmuk és erejük tudatában lévő Sinemosi kereskedőkkel gyűlt meg a baja. A Kereskedőháborúban (Psz. 3589-3596) azonban Caedont sem kímélte. Az aszisz szkogok Psz. 3590-ben blokádnak alá vonják a kikötőöblöt, a falanxok pedig rövid ostrom után beveszik a várost. Az országbáró elmenekül, és a Sinemosi Szövetség területéről irányítja az ellenállást. Caedon egy évvel később, korlátozott időtartamra belép a kereskedelmi szövetségbe, távolról visszatérő hajói a sinemosi flotta oldalán szállnak harcba. Az asziszok nem késlekedtek Caedon kincseinek elszállításával, számos érték veszett oda, melynek csak töredékét szolgáltatották vissza az asziszok a háború végén. Az Istenek Forrásának vizéből is hordószámra került

ekkor Ifinbe. Caedont Psz. 3594-re sikerül felszabadítani, ám ezt már az országbáró vezette caedoni hajóhadnak sikerül véghez vinnie, igaz, ehhez kell a mögöttük lévő flotta fenyegetése és a máshol folyó harcok, melyek lekötik a nagyobb aszisz erőket. A háború végén Abaszisztól Caedon városállama is jókora összegű jóvátételt kapott, melyet zömmel a Baraad-szigetek vállal magára.

Caedon tétlenül figyelte Abaszisz concordiájának felmondását, és nem hagyta magát a 3615-ös Ragg-foki ütközetbe sem, noha aszisz politikai erők tettek kísérleteket szövetségesek toborzására Toron ellenében. A XIII. Zászlóháború (Psz. 3616) sem érinti területeit, bár feljegyzések szerint két kereskedő sem tért vissza a közeli Argurenből, még a háború után sem.

Az aszisz vetélytársak meggyengülésével Caedon erőre kapott, és lassanként szomszédai javaira is szemet vetett. Psz. 3683-ban egyenesen ultimátumot intézett a Tehysi szövetség nyugati városaihoz bizonyos bányászati jogok fel- illetve átadásáról. Kezdeményezésüket politikai okokból támogatja Udalbaar, a Psz. 3679-ben megválasztott Baraadi rontásérsek is. A fegyveres konfliktust csupán a térségre ügyelő toroni concitator közvetítő tevékenységének köszönhetően sikerül elkerülni. A közeledés, majd a szövetségi kísérletek olyan jól sikerülnek, hogy – minden bizonnyal, bár nem közismerten a kóbrák, és bizonyos boszorkányrendek áskálódásainak következtében – Caedon és a Tehysi szövetség együttesen lép fel a korábbi uszítónak kikiáltott Baraad ellen. A megerősödő Baraadi kalmárpátriárkák is egyre bátrabban lépnek fel saját érdekeikben, Psz. 3685-ben Alcara kikötőjét vonják blokád alá, amit csak yankari közbenjárásra szüntetnek be. Folyamatosak lesznek a kisebb-nagyobb jogsértések, és megsokszorozódnak az „ismeretlen” kalóztámadások is a Caedoni és Tehysi hajók ellen. Egy évvel később mind Caedonból, mind a Tehysi szövetség városaiból kiutasítják a Baraad-szigetek követeit. A nyílt fegyveres összecsapásra egy évvel később kerül sor, Psz. 3687-ben a baraadi flotta Caedon kikötőjénél tönkreveri a városállam és a Tehysi szövetség egyesített hajóhadát. A csatába még a kikötői ostromgépek is beleszólnak, ám a katasztrófát nem képesek elhárítani. A caedoni flotta nagy része odaveszett, és vele együtt a kikötő jó része is lángokba borult. A tűzvészben kis híján a város is odaveszett, csupán az istenek siettek segítségére, az Istenek Forrásának minden cseppje egy vödör víz erejével oltotta a lángokat.

Caedon nehéz helyzetbe kerül, ereje megcsappant, bár a szomszédos szigetnek is megvoltak a maga bajai, nem lehetett kérdéses, hogy az eddig dédelgetett függetlenség megtartásához erőre lesz szükség a jövőben is.

Tapogatózás kezdődik Abaszisz, és Horen-Homothan felé is, a caedoni nemességet megosztja a szövetséges keresésének terve. A szövetség végül Psz. 3690-ben létrejön, ám nem minden az országbáró tervei szerint alakul. Bár lányát, Estellát sikerül hozzáadni a Nyktalosi hercegkapitányi Ház, az Amallik örököséhez, Talvashoz, ám a hatalomra áhítozó Caedoni nemesi tanácsnak sikerül megbuktatnia Dalon Homerset, és annak eltítkolt bátyját ültetni a trónra. Mindeközben, a Kóbráknak és egyes boszorkányszekciónak köszönhetően – a jól értesültek Lysianel több helyről kitiltott szektáját emlegetik – kevés híján sikerül újra egymásnak ugrasztani Caedont és Baraadot. Állítólag még harcokra is sor került, melybe a toroni távolléli concitator is belekeveredett, ám a nézeteltéréseket néhány áldozat árán sikerült tisztázni.

Psz. 3691-ben Caedon országbárói székébe a nemesi tanács által is támogatott Tagor Homers ült, elődeitől törekeny békét örökölve Baraaddal, és mostohaöccse házassága útján jó kapcsolatot Toranikkal. A XIV. Zászlóháborúból (Psz. 3692-3697) sikerült elődei politikájához méltóan kimaradni, inkább csak a kalandozóknak szolgált ugródeszkaul. A városállam függetlenül, megengedő törvényeivel, megbízható kereskedelmi kapcsolatként néz a XXXVII. század viharos időszakára.

Földrajz

Caedon nem csak a híres kikötővárosnak, de magának a városállamnak is a neve, melynek területéhez a városon kívül alig néhány falu, igen kevésnek mondható terület tartozik.

Domborzat

Maga a város, Caedon, a Quiron-tenger déli partján, középtájon, közvetlenül Abaszisz szomszédságában, egy jól védett természetes öböl mentén, a nevét alakja után kapó Karom-félszigeten fekszik, melyet az utóbbi évszázadokban emlegetnek Caedoni félsziget néven is. Területeit északról a Quiron-tenger egy alig harminc mérföld széles szükülete, a Baraad-szoros határolja, keletről a városról elnevezett öböl öleli. Nyugatról a Pawar-hegység előhegyeinek alfölddé szelídülő vonalai képezik határát, délről egy keskeny tengerparti sáv, és Horen-Hamothan politikai határa zárja le területét. Jelentős folyója nincs, a város kialakulását, és jelentőségét is főként magas sziklabércek által védett, nagy öblének köszönheti.

Területe nagyrészt sík, sziklás tengerparttal, csupán a félsziget csücskén Caedon Várdombnak nevezett részén emelkedik említésre méltó magasságokba – persze az alig tizenöt-húsz lábnyi sziklaplató csak helyi szemmel nevezhető magasnak.

Éghajlat

Caedont jószerivel minden oldalról a Quiron-tenger határolja, meghatározva a városnyi területű állam éghajlatát. A mediterrán erősen tengeri befolyású változatára a langyos és csapadékos nyár, és az enyhe, esőben – hóban szinte sosem – gazdag tél jellemzi. A szél szinte állandóan fúj, az uralkodó széljárás nyugat-keleti irányú. Gyakoriak a kisebb-nagyobb viharok is, melyek az év bizonyos szakáiban megbénítják az egyébként jelentős hajóforgalmat.

Ásványok és természeti kincsek

Caedon területén hegyek alig találhatók, így ásványkincsekben is igen szegény, ellenlábasai gyakran emlegetik, hogy egyetlen valamire való bányája sincsen. A partszakaszon esetenként kitermelt üledékes kőzet alig elegendő a városi építkezésekhez, és a fával is hasonlóan állnak a város lakói.

A tenger gazdagon biztosítja a lepárolt sót, melyből Caedonban sosincs hiány, és ugyanígy a homokot is, mely nem csak a házak építésénél használt finom habarcs alapja, de a fehéres, gondosan szitált homok kedvelt alapanyaga a caedoni üvegfüjőknak is.

A tenger biztosít a Caedoniak számára számtalan kincset is, legyen az a szépséges gyöngyagyló, vagy egy-két ritka vízinövény, a bőséges halmennyiségről nem is szólva.

A természeti kincsek között kell megemlíteni Caedon mára legnagyobb nevezetességét, az Istenek Forrásának vizét, melyről azonban külön fejezetben szólunk majd.

Növények

Caedon vidékén a babérlombú növényzet uralkodó, kevés fával, leggyakoribbak a cserje nagyságú növények, és az erős szelet is kiválóan bíró fűfélék. Leggyakoribb fája a fürtös levelű Kaladán, a kemény fájú Orpolon, és a sötét kérgű Fekete Fűz. Közönségesnek számítanak a citrusfélék is, a narancs és citrom mellett kedvelt a kétökölnyi, édes, sárga gyümölcsöt termő Dannerfa. Leggyakoribb cserjeféléi a fehér virágú, hajlékony fájú srugal vagy hóhaj-bokor, a babérlombú

légyhajtó bokor, a vörös bogyókat növesztő, tüskés vércsepp-bokor, melynek frissen szedett ágait hagyományosan a tolvajok botozására is használták. Gyakori a parti sziklákon szétterülő cápamosoly, de előfordul az egyenes fájú falanxcserje, és a puha fájú Rézfenyő is, és mindenképpen említést érdemel az igénytelen, apró szemű caedoni Fekete szőlő is.

Legjellemzőbb fűféléje a féllábnyi szálú boszorkányhaj, vagy az igen apró szálú tengeri mohafű. Nevezetesebb a szegények fűszerének tartott, apró, ám annál ízletesebb magokat termő viharzamat, az éjszaka nyíló virágairól ismert árnyvirág, és az egyes alkímisták által keresett, kövek repedéseit kedvelő haragos kúszófű.

Jellemző növények

Kaladán

Középmagas, vastag törzsű, félkemény fájú, babérlombú fa. Kérge szürkés árnyalatú, vékony, fája halványbarna, erezete kevésbé látható. Levele kör alakú, sötétzöld, széle hullámos, fürtökben nő. Alakja jellegzetes, a tölcser alakú fa számos dél-quironeiai képen felismerhető. Termése borsónyi, kacson lógó, kemény bogyószerű, melyek mindig páratlanul nőnek. Gyökerei igen erősek, és nem mélyre, inkább oldalra nőnek, szétrepesztve a parti sziklákat is. Fája kedvelt az ácsok, asztalosok és a hajóépítők között is. Termésének apró, méregzöld magjából sötét, úgynevezett kaladán-zöld festéket nyernek, amit kelmék festésére használnak, de a művészek körében is kedvelt.

Orpolon

Közepes növésű, széles törzsű, babérlombú fafélé, mely leginkább a Quiron-tenger déli partján, és szigetein honos. Csapadékos, tengerhez közeli helyeken, alacsony hegyekben nő, szapora fafélé. Törzse enyhén barázdált, vörösesbarna árnyalatú, fája félkemény, fakóbarna színű, erezete sötét. Törzse egyenes, ágait csak a tetején növeszti, emiatt fája görcsmentes. Levelei tenyérnyiek, középen akár ujjnyi vastagok is lehetnek, húsosak. Tövüknél félujjnyi tüskék nőnek, melyek azonban igen gyengék és törékenyek. Virága kicsi, fehér, füzérekben nő, termése apró bogyókhöz hasonló, barnás, melyek hüvelyknyi száron lógnak, kisebb fürtöket alkotva. Fája kedvelt építőanyag, mivel nem túl magas fa, a hajók bordáit készítik belőle előszeretettel.

Fekete Fűz

A fűzfa egyik melegebb éghajlathoz szokott fajtája. Alakja jellegzetes, ágai lehajlóak, gallyai hosszúak. Nevét sötét színű kérgéről kapta, mely alatt azonban élénksárga fa rejtőzik. Levelei hosszúkásak, világosszürke fonákjukkal világosítják a szomorú fa képét. Kérge leázik, így a kosárfonók körében kedvelt fából erős, világos kosarakat készítenek. Állítólag a fa megmutatja, ha készítője halála után elnyerte az istenek büntetését, ugyanis feketére színeződik, egyes természettudósok azonban azt állítják, hogy a fának létezik egy ritkább változata, melynek fája kiszáradás után húsz, harminc hónappal beszürkül. Ritkasága okán ezek, az egykor vétkes asszonyok által fonott, sötét színű kosarak és fonott üvegek keresettek, és előszeretettel mesélik hozzá a készítő izgalmas és gyakran pajzán történetét is.

Dannafa

A Quiron-tenger déli oldalán előforduló, enyhébb vidékeket kedvelő citrusféle. A barna kérgű, sötétbarna fájú fa elsősorban termése miatt kedvelt, a kétökölnyi, sárga, lédús gyümölcsök húsa ugyanis kifejezetten édes.

Srugal

Hóhaj bokornak is nevezett, tengerparti cserjeféle, szerte a Quironeiában honos. Toroni neve Argulionne, azaz Ezüstcserje. Vékony, szétterülő, alig kétujjnyi ágai a másfél lábat is elérhetik. Virága ötszirmú, hófehér hüvelyknyi virág, termése ezüstös árnyalatú, hegyes, a borsóhoz hasonló. Gyakran teríti be a szélfűtta sziklákat, fehér haját kölcsönözve nekik, innen kapta nevét is. Fehérben játszó ágait

virágzásakor, az esős nyár kezdetekor gyakran használják szobák díszítésére, aszisz területen a szüziesség, tisztaság, és a tisztos szándék kifejezője. Toroni, különösen a déli szigetek területén, mint amilyen a Szindvilek, ezüstös termését teszik a holtak mellé, hogy zörgő hangja megbékélést hozzon az eltávozottnak. Érthetően nem nézik jó szemmel a déli part gyermekeinek ugyanebből készült csörgőit.

Légyhajtó bokor

Észak Ynev mediterrán éghajlatú térségeiben elterjedt babérlombú bokorfajta. Egy-másfél öl magasságúra nő, ágai zezugos, gömb formájú lombkoronát alkotnak. Kérge sötétszürke, fája világos, levelei aprók, húsosak, és csepp alakúak. Virága apró és sárgás, termését zöldes, savanyú, vékony héjú húsos bogyók alkotják, mely több rovar kedvence. Ágai között gyakoriak a pókok, melyek ezeken a rovarokon élnek, innen kapta a nevét. A rovarok miatt házak körül nem kedvelik, másutt általános bozótalkotó fajta.

Vércsepp bokor

Északi, meleg tengeri éghajlatot kedvelő cserjeféle. Kérge zöldes, fája sárgás, levének fanyar ízét gyakran használják más, sokkal rosszabb ízek elnyomására a herbalisták. Ágai tüskések, a körömnnyi, görbe tüskék nehezen törnek, és kellemetlenül összekarcolják az óvatlanokat. Levelei aprók, tülevélhez hasonló vékonyságúak, és kisebb csomókban nőnek ágain. Virága halványpiros, olykor narancs, a hagyomány szerint nagyban függ az előző évi vérellátottságától; tüskés vesszőit ugyanis gyakorta használják büntetések, pontosabban vesszőzés végrehajtására. Ágai ugyan nem olyan erősek, de a tüskék okozta sebek ellensúlyozzák ezt. A néphit szerint az istenek amúgy is fájdalom okozására teremtették őket, így ezekkel botozni nem számít a szemükben erőszaknak. A bokor mégsem erről, hanem hüvelyknyi, élénkpiros, húsos terméséről kapta a nevét, melyek, mint a vércseppek sorakoznak rajta. A bogyókból kiváló nyugtató teát készítenek.

Cápamosoly

A tengerpartok szeles helyein is megélő, igénytelen, alacsony cserjeféle. Világosbarna ágaival ráterül a sziklákra, apró, sötétzöld leveleket növeszt. Virága jellegtelen, fürtös és zöldes színű. Termése ujjhegynyi, száraz burkú, levegővel telt csepp, melyet a tenger szállít tova. Erős, girbegurba, gyökegéből keményítőt főznek, amely a babonával ellentétben semmilyen hatással nincsen a cápákra, és az ilyennel keményített inget viselőik, ha vízbe esnek, semmivel sincsenek rosszabb helyzetben. A növény arról kapta a nevét, hogy kitépett kőrői, szétágazó, erős, és így le csak alig szakadó gyökércsonkjaival emlékeztet egy cápa kitátott szájában sorakozó fogakra; gyermekek kedves játéka.

Falanxcserje

Elterjedt dél-quironeiai babérlombú cserjeféle. Emberközeli magasságúra nő, alakja tölcsérhez hasonló. Ágai vékonyak, sűrűk és olyan egyenesen sorakoznak egymás mellett, mely a falanxok felsorakozott harcosait idézi, nem csoda hát, ha ezt a nevet aggatták rá. Kérge vékony, világosbarna, fája sárgás és rugalmas. Levelei apró csomókban nőnek, kemények, hüvelyknyi nagyságúak, formájuk ovális. Fája kedvelt nyíl alapanyag.

Rézfenyő

Cserje méretű fenyőféle, mely a Quiron-tenger déli partjától a Sheralig szinte minden víz melletti területen megterem. Kérge vöröses, fája is emlékeztet a réz színére, innen kapta nevét is. Egészen puha fájából dugókat készítenek, melyek csak néhány év után öregszenek és keményednek használhatatlanná.

Caedoni fekete szőlő

A sziklákon növő, kicsiny levelű, igénytelen, jól futó szőlőfajta. Termése szegényes, apró, szinte fekete fürtjeit ráadásul nehéz is leszedni, mivel nem mindig a legkönnyebben megközelíthető helyeken terem. Mégis megéri, ugyanis ez a szőlő az alapanyaga a helyi, Fekete Gyöngy elnevezésű bornak.

Boszorkányhaj

Dél-quironeiai fűféle. Csomókban növény, féllábnyi hosszúságot is elérő szálai hajként lengedeznek a szélben, innen a neve is. Színe a fakótól egészen az erős vörösig mindenféle lehet, akár csak a nők haja. Apró magját a szél teríti, általában telepeken nő. Szétmorzsolva nedvének erős, jellegzetes illata van, ezért gyakran helyezik például árnyékszékékbe. Egyes ünnepeken a lányok, hajadonok gyakran öltenek csokrából készült parókát, szépségük megőrzésére.

Tengeri mohafű

Észak tengereinek partjain jellemző, apró fűféle. Nevét méretéről kapta, a sűrű csomókban növény fűféle szálai ugyanis ritkán haladják meg a gyermek kisujjnyi méretet. Színe a zöldtől egészen a fakó sárgáig változhat. A helyi legelő állatok szegényes tápláléka.

Viharzamat

Jellegzetes tengermelléki fűféle, a néphit szerint az istenek adománya a nagy szelek viszontagságainak ellensúlyozására. A vékony levelű, üreges, kétarasznyi magasságot elérő növény apró magjai szárítva sajátos, erős ízűek, úgy tartják, minél többet érte a szél, annál finomabbak. A szegények kedvelt fűszere, ám begyűjtése nem egyszerű, ugyanis a magok kicsik, egy szálon kevés terem belőlük, így általában gyermekek foglalkoznak vele. Számos erősebb fűszer létezik, ráadásul a „tehenek tapodta” ízesítő nem divat az urak körében, ám a parasztcsaládok gyakorta ízesítik ilyennel sós süteményeiket, olykor a sülteket.

Árnyvirág

Apró fűféle, mely a dél-quironeiai sziklák, kővárosok, és felszínközeli barlangok lakója. A vékony szárú, lágy tüskéket felsorakoztató növény különlegessége, hogy a meleg évszakban, éjszaka virágzik. Az apró, szürkésfehér virágok állítólag az illatukkal vonzzák magukhoz az éjszakai rovarokat, ám emberek számára alig érezhető, a néphit szerint mégis jó alvást, és szép álmokat hoz.

Haragos kúszófű

A tengerpart gyakori, apró fűféléje. A kövek repedéseibe kapaszkodva egész sziklákat nőhet be. Színe fakó zöld, levelei laposak. Nevét különleges tulajdonságáról kapta, a leszakított, megsértett levelek ugyanis tejszerű, hamar száradó nedvet eresztenek, aminek elvesztésével a levél „haragjában” pár perc alatt zöldről vörössé színeződik. Gyermekek játéka mellett sokszor a nyomolvasók munkáját is segíti.

Állatok

A Caedon környéki területek állatvilága nem nevezhető túl gazdagnak a hétköznapi ember számára, a vadászok pedig egyenesen szegényes környékként írják le tengerparti sziklák, kopár mezők világát. A háziállatok mellett szinte csak apró rágcsálók – nyúl, mókus, hörcsög – és madarak – fácán – élnek erre, időnként téved a vidékre csupán néhány őz, esetleg a Pawar erdeiből elkóborolt farkas. A térség ragadozója a róka, és a menyét. Sokkal színesebbnek nevezhető azonban a madár, és főként a vízi állatok világa. A partokon pelikán – mely még Caedon nagycímerében is helyet kapott -, kárókatona, többféle sirály költ. Az igazi különlegességeket azonban a víz rejti. A tenger kifogyhatatlan halkészlettel látja el a városállam halászeit, abból még a legszegényesebb időkben is bőséggel kerül Caedon piacaira. A védett öböl, melynek hullámzását a város fejlődésével nem csak hullámtörők, de varázsjelek is csökkentik, a rákászoknak és kagylószedőknek ad munkát. Az ehető kagylók mellett a tenger partközeli szakaszain nem ritka a csodaszép, fehér gyöngyöt termő kagyló is, a halászok és gyöngyhalászok szokása szerint amelyik kagyló így váltja meg szabadságát, azt vétek nem visszadobni a hullámok közé. A vizek itteni ragadozója a Vörös cápa, mely olykor még az öbölbe is bemerészkedik, és amit a gyöngyhalászok bűvös medálokkal, babonás szertartásokkal igyekeznek távol tartani maguktól.

Jellemző állatok

Szakácsrája

A Quiron-tenger déli felén élő rájaféle. Nevét vastag húspárnáiról kapta, melyet a néphit az elhízott szakácsokhoz hasonlít, kevesen tudják, hogy az egyébként ragadozó, apró halakkal táplálkozó állat vadászatában kap jelentős szerepet, a másfél lábnyi szakácsrája ugyanis elsodorja, leüti és összenyomja áldozatait. A parton kedvelt csemege, bár nem tartozik a legolcsóbb halfélék közé, ugyanis nehéz befogni.

Villámhal

Akár lábnyi hosszúságúra is megnövő, rajokban járó, apró halakkal, rákokkal táplálkozó angolnaféle. Kékes árnyalatú pikkelyeiről, és azon szokásáról lehet felismerni, hogy ha veszélyt sejt, farkán található szervével apró villámot, elektromos kisülést gerjeszt. Ez magában ritkán veszélyes, nagyobb tömegben azonban egy ember bénulását is okozhatják. Húsát fogyasztják, bár farkát akármilyen tisztítás ellenére sem illendő tálalni, ha valaki mégis ilyet talál tányérján, biztos lehet a házigazda rosszallásában.

Astes-i-rák

Közönséges, féltényérnyi tengerparti rákféle, mely a partra rakja petéit, és tengeri moszattal táplálkozik. Nevét méretes hátpáncéljáról kapta, melynek világos alapú sötét mintázata leggyakrabban egy szem és szájréssel ellátott maszkokra emlékeztet. A legendák szerint Antoh úrnő a rákkal üzent egyik kegyeltjének, egy csodaszép, fiatal lánynak, aki sehogyan sem talált párt magának. A rák állítása szerint azt a legényt teremtették neki, akinek arca az ő mintázatához hasonlít majd. A kedvelt falusi legendát követve sok lány, és az utóbbi századokban férfi is igyekszik kedvenc rákházából kiolvasni, még inkább megjósoltatni – jövőbelijének kilétét.

Vörös szemű rák

Gyakori, apró rákféle, egy ujjnyi hosszú, széles, tüskés ollójú fajta. Jellemzője, hogy feje elején két vörös kitindudort hord, innen ered az egyébként téves neve. A halászok nem kedvelik, mert megfőzve görcsöket okozó hatása van, így rendre kiválogatják a fogásból, inkább csalinak, esetleg dísznek használják, még inkább visszadobják. A méregkeverők ellenben olcsó ételmérget készítenek belőle, ami a hangzatos, fájdalom vörös tekintete nevet viseli.

Lakosság

Caedon lakossága zömmel aszisz és bevándorló sinemosi, akik teljesen elkeveredtek a vidéken még a crantai időkből őshonos lupár és dolamin őslakosokkal. A Város népessége ma húszezer körül mozog, ehhez járul hozzá a környező falvakban élő kevesebb, mint ezer fő. A népességet szinte teljes egészében emberek alkotják, s bár elvétve előfordul egy-két félelf, vagy törpe, netán udvari ork.

Az emberi népesség összetétele már annál színesebb képet mutat. Az asziszoktól a hagyományaikhoz többé-kevésbé ragaszkodó lupárokig, a betelepült dzsad vagy gorkiki kolóniáig mindenfajta nép gyermekei előfordulnak Caedon falai között, kis számban még toroniak is, köszönhetően Caedon megengedő és befogadó politikájának és rendelkezéseinek, szokásainak. Jelen van azonban a városállam önállóságának igen erős, hagyományos és követett eszméje is, amely elsősorban caedonivá teszi más népek fiait és lányait. Külső ellenséggel szemben a caedoniak igen összetartóak, és bár nem hiányzik belőlük akár az egymás ellen való intrikálás képessége és az arra való hajlandóság sem, az elfogadó kultúrájú városban jól megfér egymással akár a caedoni dzsad és a caedoni gorkiki is.

A caedoniak öltözködésére a kényelem és a sokszínűség jellemző. A férfiak általában világos színű – gyakran sárga, piros – inget, hozzá sötét nadrágot viselnek. Keveset törődnek az éppen aktuális északi divat követésével, ezért előfordul, hogy még tíz éve divatban volt bővítés, vagy éppen szűkítés is helyet kap a ruhákon. A férfiak leginkább közepes szárú csizmát hordanak, és a szelesebb időben nem vetik meg a kalapot sem. Caedonban nagy hagyománya van a vállon átvett öveknek, gyakori kiegészítő a széles, gazdagon redőzött vállöv, mely gyakran rejt fegyvert is. A caedoni hagyományokat követők a fegyvertartó övet sem a derékon, hanem a vállon átvette készítik és viselik. A férfiak között a rövid haj, és a borotvált arc, esetleg kicsiny bajusz a divat, az idősebbek hordanak csak ápolat, rövid szakállat. Egy átlagos caedoni férfi nem visel sok ékszert, legtöbbük ujjain egy pecsétgyűrű van mindössze.

A nőknél is a rövid haj a divat, ritkán növesztik váll alá, azt azonban gyakran hordják leengedve, illetve olyan frizurákban, amely megmutatja színét. Gyakoriak a hajápoló olajok, ezek használata elterjedt, csakúgy, mint a helyi, de a kereskedelem révén akár egészen távoli dzsadvizeké is. A nők öltözkéire is a világos színhasználat jellemző, gyakori a zöld szín is; ruháik bár hosszúak, kiemelik vonalaikat. Gyakoriak a szűk szoknyák, apró mellények, széles, díszes gallérok, melyek a díszes aszisz gallér, a tarediss továbbélésének tekinthetők. Ruháikat csak visszafogottan díszítik, inkább a nő maga legyen az öltözék dísz, vallják. A túlzottan hivalkodó ruhákat nem kedvelik, a dekoltázs az egyetlen hely, ahol az asszony vérmérsékletéhez igazodva mutogathatja bájait, és még illendő is maradhat. Ékszerekből a nagy, bonyolult, elágazó darabok a kedveltek, egy egész nyakat takaró gyöngygyűrű, egy alkart fedő karkötőcsoda, a vállakat verdeső rafinált fülbevaló igazi caedoni hölgyeknek való.

A nemesek ruhái drágább anyagból készülnek, a városban szinte minden beszerezhető, amivel csak kereskednek a Quironeiában, természetesen hát, ha a ruházaton is megjelenik. A kék, különösen aszisz szokások szerint a tengerkék azonban a nemesség színe, a tenger és a hatalom, a gazdagság fonódik így össze. Meglehetősen kínos, ha valaki kék ruhában feszítve nem engedheti meg magának, hogy betérjen a legdrágább fogadóba.

Caedonban az aszisz nyelv egy kemény, pergő változatát beszélik. Szinte mindenki megérti ugyanakkor a tengeri közöst is, a pyarroni nyelv aszisz szavakkal kevert változata egyébként is mindenütt megszokottak, sőt elvártnak számít a quironeiai kikötővárosokban. Emellett előfordul még a toroni, esetenként az erv szó is, a gorvikit, dzsadot, netán valamelyik őshonos nép nyelvének vélt zagyvalékot már csak otthon használják.

Caedon ételeit a változatosság jellemzi. Még a legszegényebb családok is megengedhetik olykor maguknak, hogy a kereskedelem révén hozzájussanak olyan alapanyagokhoz, amelyekből valami különlegesség kerülhet az aszizra. Kikötővárosként természetesen előkelő helyen szerepelnek a halételek, és a tenger egyéb gyümölcsei, a narancsos cáparagu, vagy a kagylóhéjban sült szardella igazi caedoni csemegék. Mivel a városállam az élelmiszer nagy részét is behozatal útján szerzi, általában azt eszik, aminek éppen szezonja van a szomszédoknál. A caedoniak sok gyümölcsöt fogyasztanak, ez szinte minden étkezésnél megjelenik, illetve divatosak a különféle hússal, főleg hallal töltött lepényszerű sült tészták. Ételeik fűszerezése, ez nem csak a helyben párolt só bősége okán, de a széles választéknak köszönhetően is kialakult.

A városban szeretik a különféle égetett szeszeket is, a caedoni narancspálinka, vagy a különféle tengerészrumok mind népszerűek, de kedvelik a tenger melléken elterjedt italokat, mint amilyen például a Toroni méreg, vagy az aszisz pálinkák. Caedonban több fajta könnyűbort is készítenek és fogyasztanak, nem egyszer kerül citrusfélékkel ízesített víz, vagy egyenesen gyümölcslé az aszizra és olyan különlegességeket is készítenek, mint a tengeri növényekből előállított, zamatos Tenger lehelete, ami ritka alapanyagai és viszonylag magas ára miatt inkább a jómódúbbak itala. Különleges caedoni

bor a Fekete Gyöngy, amely a szeles sziklákra kúszó caedoni fekete szőlőből készül, a sötét árnyalatú, fanyar ízű bort nem csak itt kedvelik.

Gazdaság

Caedon gazdaságát elég lenne egy szóval jellemezni: kereskedelem. A város kezdettől fogva a hajózásból, a hajók kikötéséből, javításából, menedék, élelem, feltöltések szolgáltatásából és áruk átrakodásából élt. Ez fokozatosan egészült ki a raktárkészletek megőrzésén keresztül a felvásárlás és elosztás befolyásolásán át a vámokkal, monopóliumokkal való gazdasági manőverezésig mindennel, ami a kereskedelemmel kapcsolatos. A városban biztonságos bankok üzemelnek, amelyek semmivel sem különbek, mint Ynev bármely más bankjai, ám a mögöttük álló hatalom, a független Caedon városa garantálja, hogy ami oda bekerült, azt megőrzik, és kiszolgáltatni csak a tulajdonosának fogják.

Caedon a Quiron-tenger déli partján folytatott kereskedelem egyik állomása. Itt állnak meg azok, akik még semleges területen akarnak felkészülni az Abasziszbba való belépésre, és legnyugatibb városként Caedon a városállamok nyugati kapuja is. Jelentős toroni kereskedelmet is folytat, így számos kereskedő választja Caedont a partmenti hajókról a nagy és drága tengerjárókra való átrakodásra.

Caedon még az aszisz időkből árumegállító joggal rendelkezik, így piacai mindig zsúfoltak, a választék pedig mindenből széles. Kell is ez, ugyanis Caedon városa szinte csak a tenger kincseiből önellátó, sem növényből, sem állatból nem képesek a környező falvak elegendővel ellátni a húszezres várost, és a szinte állandóan jelenlévő négy- ötezres átmenő forgalmat. Szintén behozatalra szorul a város a különféle nyersanyagokból, ércekből, fűszerekből, és számos egyéb termékből is. Ha már van, akkor az emberek válogatnak, így a caedoniak szinte mindent megvehetnek a hatalmas mennyiségű, a városon átvonuló áruból. Ezért a termelés gyengesége ellenére sincs szegénység, sőt, Caedont az általános jólét jellemzi.

Tengerparti városként Caedon élen jár a hajóépítésben is. A városban két nagy hajóépítő klán található, az egyik aszisz, a másik toroni módszerek alapján készíti hajóit. A kikötőben éppen ezért a hajókészítésben részt vevő céhek segítségével szinte minden hajót képesek megjavítani is.

Jelentős a caedoni üvegipar is, amely a finom tengeri homoknak, az őszöktől örökölt és a papok fejlesztette technikáknak köszönhető, de ősztönzőként hathatott annak idején Caedon nevezetessége, az Istenek Forrásának kereskedelme is, a vizet ugyanis csak helyi gyártású, varázspeccsével ellátott, kékes árnyalatú üvegfülekben árulják.

Szólni kell a gyöngyhalászatról, és ennek kiszolgálásán kialakult ékszerészetről is, ami a nagy, bonyolult és mesés caedoni ékszerekkel árasztja el a helyi piacokat. Ugyanígy gyakori az olcsóbb változatokból, kagylókból, különleges csigákból előállított ékszereket készítő mesterek műhelye.

A nagy átmenő forgalom okán több kocsmá és fogadó is üzemel a városban, és a szórakozni vágyó idegenek is szép hasznot termelnek.

Caedon városában is jellemző a mesterek céhekbe csoportosulása. A legjelentősebb céhek a kőművesek, a hajókészítők – mely tömöríti a hajóácsokat, a vitorlavarrókat is -, az üvegfűjők, a halászok, a rakodók és az ékszerészek, valamint a kocsikészítők céhe. A céhek saját vezetéssel, számos kiváltsággal, a céhen kívüliekkel szembeni fellépés jogával is rendelkeznek. Tagjai nem lagnak szorosan egy helyen, ám a műhelyek nagy része általában a céhházak közelében található. A törvények szerint a céhek jogaik mellé a város szolgálatának kötelezettségével is bírnak, alapításukkor ezeket is írásba foglalják, és ezért a későbbiekben sem kérhetnek ellenszolgáltatást.

Caedont a mérsékelt jólét jellemzi, kevés a koldus, sok az átlaghoz képest jobban élő polgár. Nem ritka az olyan, aki két helyen is dolgozik a pénzéért, a kikötőkben sok a reggeli és az esti órákban

végezhető munka. Az árak mérsékeltek, mert bár számtalan dolog nem helyben terem, ám a választék óriási, így az árak nem szökhetnek túl magasra. Caedon önálló pénzzel rendelkezik, ez a guld. A kerek érméket a főtéren álló forrás látképe díszíti, és készítenek belőle hüvelyknyi réz, kétujjnyi ezüst, és arany változatot is. A pénzt helyben verik, a Nemesi Tanács felügyelete alatt álló pénzverdében. A caedoni guld jó nemesfém tartalmú, ritkán hamisított, megbízható érmének számít. Ennek ellenére a városban sokféle érme forog, az aszisztól kezdve a toronin át a sinemosi, yankari és anterai érméig mindenfélével lehet találkozni. A kereskedelmi tevékenységek velejárójaként sokat használnak különféle váltókat, kötelezvényeket és elismervényeket, mely a bankok rendszerével kiegészülve bonyolult pénzügyi manővereket is lehetővé tesz.

Felépítés

Caedon elsősorban funkcionális alapon öt kerületre oszlik. Az egyetlen, amelyik jól elkülönül a többtől, a legelőkelőbb kerület, a felsőváros, amely a várdombon található a város északkeleti negyedében. A tizenöt, húsz láb magas sziklaoromra épült felsővárost csak egyetlen módon, a középen kanyargó, szekerek számára is jól járható úton lehet megközelíteni. A Felsővárosban áll a városháza, mely a nemesi tanács ülésének színhelye, és az országbáró hivatali helye is. Szintén a városházán ülésezik az országbárói bíróság. A felsőváros díszje a Gyöngypalota, ahol az országbárói család lakik, immár több évszázada. Szintén a felsővárosban áll a legtöbb nemes villája, valamint a caedoni színház és a hercegi park – még a hercegek idején hozták létre – is, valamint a caedoni bárói bankház. A templomok egy része is a Felsőváros falainak védelmében található, ez Dreina temploma, Ellana temploma és Domvik szentélye.

A Kikötőkerület a Caedoni öböl partján fekszik, és külön fal választja el a várostól, egyetlen hatalmas kapuval. A természetesen is jól védett öbölben mólók hada sorakozik, melyek legnagyobbikái képesek az igazán nagy tengerjáró hajók fogadására is. Állandó látvány a vitorlák bonyolult erdejé, az év hajózásra alkalmas szakában szinte egymást érik a kikötni vágyó, vagy éppen útba induló hajók. A kikötőkerületben állnak a szárazdokkok és a hajóépítő műhelyek, a világítótorony a halpiac és a nagypiac, számos raktárépület, Antoh temploma és Noir Alkonyat Háza nevet viselő szentélye, valamint a halászok, a hajókészítők és a rakodók céhének háza is, valamint a vámház.

A kereskedőkerület a kikötő bejáratából nyíló városrész. Itt áll a legtöbb bankház, köztük a Szigetbirtoki tel Ervil család tulajdonában lévő Ervil bankház, vagy a törpe klán fenntartotta Aranykovács bankház, és a dzsad érdekltségű Hrigal bankház is. A kereskedőkerület ad otthont a legtöbb fogadónak is, mint amilyen a tehetősebbeknek való, a város főterére néző Fogadó az Istenek Forrásához, vagy az átlagos árakkal bíró Tengerszem. Ebben a kerületben áll a Kárhózatok terére nyíló börtön egyszintes, U-alakú épülete, valamint a városőrség erődje. A kereskedők kerületében áll több üzletház, tárgyalóterem, és a város templomai közül itt található Sogron szentélye, és a város egyetlen dzsad temploma is.

Caedon északnyugati részén található a Lakókerület. Itt áll a legtöbb lakóház, melyek nemritkán két, sőt háromszintesek. Több bérelhető ház is áll a kerületben, általában itt telepszik le az, akit jövele célja hosszabb ideig marasztal a városban. Utcái kanyargósak, szűkek, ám a város – a felsőváros után, természetesen – közvilágításban legjobban ellátott része, az oszlopokon álló olajlámpákat sötétedéskor gyűjtik meg a városszolgák. A lakókerületben áll több gazdag polgár, és néhány kismemes háza is, sőt, jellemző, hogy azok a nemesek is megtartották házaikat, akik időközben helyet kaptak a Felsővárosban. Ebben a kerületben áll Krad temploma, és a mellette helyet foglaló, a papok és szerzetesek által karbantartott városi levéltár is. A főtérhez közeli eső részén található a szépen gondozott park, és a

szórakozást szolgálja Caedon város arénája is, melyet fakó téglái után csak Agyagketrec néven emlegetnek.

A város déli kerülete a kézműves kerület. Itt áll a legtöbb műhely, műhellyel rendelkező üzlet is, közöttük Gilron szentélye is, amely a város legnagyobb kovácsműhelyének része. A kézművesek kerületében áll a kőművesek, az üvegfűjók, a kocsikészítők és az ékszerészek céhének céhháza, a város, így a kerület déli részén pedig a temető foglal helyet. A temető igen szépen gondozott, és híres beépítettségéről, a kőlapokkal fedett, szobrokkal és díszfalakkal felosztott kőlabirintusban szebbnél szebb kripták sorakoznak.

Külön érdemes szólni a város főteréről, mely a fellengzős Istenek tere nevet viseli. Itt áll Caedon mára legnagyobbá vált nevezetessége, az Istenek forrása. A főterre néz a szintén híres, közepesen előkelő Sasfiók fogadó, a forrás őrségének háza, és a vízárusok csarnoka is. A teret félkörben övezi a Nagyok Szobrai elnevezésű szoborcsoport, ahová a városállam büszkeségeinek állítanak szobrot. Az első ezek közül a Caedont toroni elnyomás alól felszabadító Barril si Avrol hófehér szobra volt.

A város két vízvezetékkal is rendelkezik, mindkettő a Pawar-hegységből szállítja Caedonba a friss vizet, ám – többek között a vízvezetékek távoli, már aszisz területen való eredete miatt – számos fűrt kút is található a városban. A kikötőváros igen jól csatornázott, majd fele rendelkezik valamiféle szennyvízelvezetéssel, különösen a nemesi és a lakó negyedekre jellemző a gazdag csatornahálózat, melyet a kőműves céh feladata jó állapotban tartani.

Közigazgatás

Caedon városának vezetője az országbáró. A tisztség mára hagyományosan apáról fiúra száll, birtokosa a dal Homers család. Az országbáró dönt a városállamot érintő minden külső és belső kérdésben, amit gyakorlatilag nem győzne, ezért több oldalról is van segítsége. A város gazdag kereskedői, akik fokozatosan nemessé váltak – igaz, a caedoni nemes nem túl megbecsült cím, ám vagyonukat mindenhol elismerik – a meggyengülőben lévő országbárói hatalommal szemben elérték, hogy tevékenyen beleszólhassanak a városállam ügyeibe. A nemesi tanács hagyományosan hattagú, és a tagok megbízatása hat évre szól. A nemesi tanács tagjait az évenként megrendezett nemesi gyűlés választja maguk közül, amelybe az országbárónak egyáltalán nem lehet beleszólása. A nemesi tanácsba a gyűlésen általában a legnagyobb befolyással, hatalommal és vagyonnal rendelkező, a legtöbb szövetségest meggyőzni tudó Házak fejeit jelölik. A hattagú nemesi tanács rendszerint a törvényalkotásba és a külügyekbe szól bele, de joga van a város valamennyi kérdésében állást foglalni, és akár dönteni is, igaz, döntéseit mindenképpen jóvá kell hagynia az országbárónak, így a valós hatalom továbbra is az ő kezében van. A nemesi tanács csak a gyűlésnek tartozik elszámolással, üléseit pedig szabálytalan időközönként, összehívással tartja. Érdekessége, hogy elméletileg a tanács hét tagú, ugyanis a nemesi tanács, mint az egykori kalmártanács jogutódja, örökös tagságot biztosított az aszisz dul Oberan hercegkapitányi Ház megbízottjának, akik azonban eltűnván az aszisz politika színpadáról, sosem képviseltetik magukat – az is kétséges, hogy élnek-e még leszármazottaik. A nemesi tanács tagjait megkülönböztetett tisztelet, a XX cím és megszólítás, valamint bántatlanság illeti meg, akár a legnagyobb bűnök elkövetéséért is csupán börtönbe zárhatók, ítélet csak tagságuk hat évének lejáta után hirdethető felettük. Hivatali jelvényük a Caedon városállam címerével ékes finom szövésű sárga vállöv.

Az országbárót a polgárság oldaláról a Városmester támogatja, akit a város nem nemesi lakossága köréből választanak, ám általában ő is gazdag, nemessé még éppen nem vált kereskedőcsalád feje. A törvények szerint a posztot nemes nem töltheti be. A Városmester hivatott dönteni minden, a város falain belül történő és felmerülő kérdésben, kivéve a törvények alkotását. Teheti ezt mindaddig,

amíg az országbáró figyelmét vagy érdeklődését fel nem kelti egy ügy, ő ugyanis bármikor beleszólhat akármilyen ügyébe, és indoklás nélkül változtathatja meg döntéseit. A városmester alatt a kerületmesterek állnak, mind az öt kerület polgársága választhat magának kerületmestert, aki közvetítheti a kerületek érdekeit a városmester felé. A kerületmestereket a népgyűlésen választják, amit évente rendeznek, és minden, caedoni polgárjoggal, és az adott kerületben műhellyel vagy lakóházzal rendelkező polgár részt vehet rajta. Előfordulhat az a helyzet is, hogy egy nemes, aki a Felsővárosban bír házzal, a saját kerületmestere útján, ami szintén lehet akár nemes is, hamarabb érvényesíti érdekeit, mint a nemesi tanács útján, amelynek esetleg nem is tagja.

Vallás

Caedon lakóinak túlnyomó többsége a pyarroni panteon isteneinek vallását követi. Lakóira régtől fogva a szabadosság, és az elfogadókészség volt jellemző – a caedoniak egyébként is csendesek és visszahúzódnak a vallásban – de a Psz. 2122-ben kiadott caedoni vallásszabadságról szóló rendelet még inkább általánosította ezt. Az ezóta is érvényben lévő, csak időszakosan, idegen uralom alatt megszüntetett rendelet szerint a város lakói és vendégei bármilyen vallást szabadon gyakorolhatnak, amelyre igény van, és ami nem veszélyezteti a lakók biztonságát. Ez első olvasatra korlátozza az emberáldozó vallások híveit, ám kijátszására – pontosabban caedoni felfogás szerint törvényesen való gyakorlására – több lehetőséget is biztosít. Más kérdés, hogy Caedon polgárai között nem igazán van igény a szélsőséges vallások iránt.

A városban elsősorban Krad, Dreina, Antoh és Ellana tanait követik, de megtalálható a falak között Darton, Noir, Gilron, és Domvik, valamint Sogron és Doldzsah temploma, vagy szent helye is. Hiba lenne azt gondolni, hogy Caedonban nincs jelen akár a közeli Baraadon központtal rendelkező Tharr, vagy a gorviki kolóniák által fenntartott Ranagol kultusza, ám előbbiből gyakoribbak az enyhébb irányzatok, míg utóbbi csak kevés számú, és nem szentföldi hívekkel rendelkezik.

Városőrség és közbiztonság

A Caedoni városőrség három oszlopon áll. Parancsnoka az országbáró által kinevezett személy, a városkapitány, akit általában élethosszig, pontosabban addig jelölnek ki, ameddig ellátni képes hivatalát, ám bármikor meneszthető, ilyenre is volt már több példa a történelem során. A városőrség gerincét a caedoni őrség adja, ez feleltethető meg leginkább más városok városőrségének. A katonákat toborozzák, szolgálataikért pénzt kapnak, és leszerelésük után caedoni polgársággal ajándékozzák meg őket – ám házat maguknak kell szerezniük. A városőrség szolgálatában állnak a zsoldosok, avagy nyugodtan nevezhetjük kalandozóknak őket. Ők olyan nagy tapasztalatú, világlátott csapatok – általában egy időben három-négy – akiket a város bérel fel és fizet, a közbiztonság kényes helyzeteinek megoldására. A városőrség így nem kerül kellemetlen helyzetbe akkor sem, ha igazi nehéz fiúkkal kell elbánniuk. A kalandozók, bár szintén a városkapitány alárendeltségébe tartoznak, mégis gyakran előfordul, hogy a Nemesi Tanács netán maga az országbáró utasítja.

A városi őrség harmadik oszlopa az Országbárói fejedelemségtestület. A szervezetet Psz. 2175-ben alapították Toronból menekült fejedelmek, a legendák szerint egy pár, és noha az a legenda, miszerint ma is valamennyi fejedelmész vérszerinti leszármazottuk, minden bizonnyal nem igaz, ám összetartásukat szolgálja, a hagyományaik és technikájuk valóban toroni gyökereket sejtet. Az idők folyamán többször is betiltották tevékenységüket – amikor Caedon idegen megszállás alatt volt – és volt, hogy létszámuk vésszesen az alapítás korabeli időkére apadt, ám a szervezet a mai napig szolgálja a városállam érdekeit.

A fejevadásztestület közvetlenül az országbáró irányítása alatt áll, az ő parancsait teljesíti, ám elszámolással tartozik a Nemesi Tanácsnak, és hacsak más parancsuk nincs, a tanács tagjainak feladatait is el kell végezniük – természetesen csak a város érdekében – erről a tanács előtt kell felelniük. Feladatuk általában az országbáró és a városállam követéinek, Nemeseinek védelme, küldöttségek, találkozók biztosítása, nyomozások, igazán veszélyes ellenségek semlegesítése, orgyilkosságok, megfigyelések végrehajtása.

A caedoni őrség hat szakaszra oszlik. A szakaszok egy-egy városrészért felelnek, ott kell fenntartaniuk a rendet, ott járőröznek, azt ismerik. Természetesen, ha kell, minden további nélkül átmennek másik kerületbe is. A szakaszok létszáma negyventől akár hetvenig is változhat, a feltöltöttség, háborús helyzet, jelentkezők függvényében. Egy szakaszban öt-hat járőrvezető tevékenykedik, ők egy-egy járőr vezetői, és minden szakaszért annak parancsnoka, a kerületparancsnok felel. A szakaszokat válszalagok jelölik, melyek különböző színűek. A Felsőváros szakasza a bíbor, a kikötő a fehér, a kereskedő kerület szakasza vörös, a kézműves kerületé fekete, a lakókerület szakasza zöld, míg a főtér és az Istenek Forrására ügyelő szakasz kék válszalagot visel.

A caedoni őrség egyenruhája fekete ujjasból, sötét nadrágból és a jobb vállon viselt, széles, színes válszalagból áll. A tisztek köpenyükön, mely a válszalagéval megegyező színű, a városállam címerét viselik. A katonák csizmát és az ujjas alatt láncinget viselnek, hosszú orrvédős caedoni sisakkal. Fegyverzetük a hosszúkard, tör, kerek pajzzsal, és lándzsával, vagy alabárdal – ez utóbbi különösen az Istenek Forrása, vagy a Felsőváros kapuja mellett posztoló katonákra jellemző. Az őrség íjásza könnyű számszerijakkal vannak felszerelve, ám akad néhány nehéz számszerijászuk is.

Háborús időkben a város polgárai és céhei hadi kötelezettséggel rendelkeznek a város védelmében. Lakóhelyük szerint kötelesek jelentkezni a kerületparancsnokoknál, és a városőrség irányítása alatt védeni Caedont.

Caedon általában jelentős flottával is rendelkezik, melybe nem csak kereskedőhajók, de hadihajók is tartoznak. Igaz, hogy ezek zöme olyan kialakítású, hogy békeidőben áruszállításra is alkalmas legyen, sőt, egyes vélekedések szerint ez éppen fordítva van, és zömével felfegyverezhető kereskedőhajók vannak. A flotta parancsnokát a Nemesi Tanács által megválasztott, de az országbáró által kinevezett flottabáró vezeti. A flottabárót, akár csak a nemesi tanács tagjait, szintén hat évre választják, ám mivel a nemesi Házak versengenek a posztért, ritka, hogy egyvalakit többször egymás után nevezzenek ki a caedoni flotta parancsnokává.

Caedonban a közbiztonság átlagosnak mondható. A városőrség elég erős, a caedoni vezetés elég akaratos hozzá, hogy fenntartsa a rendet, még a köztudottan öntörvényű kalandozók nagy számú jelenléte ellenére is. A városban az utazó általában nyugodtan hajthatja álomra a fejét, és sötétedés után is bántatlanul hazajuthat szállására. Caedonban inkább a gazdasági bűnözés fordul elő. Az előnytelen üzletek, az első látszatra biztos befektetések mindenkire leleselkednek, aki nem kellő kapcsolatokkal vág bele az ilyenekbe.

A városállam törvényei szigorúak. A bűnözőkre Dreina papjai és a bírók testülete által vezetett tárgyalás vár, ami után az ítéletet végrehajtják. A törvények elsősorban a helyieket védik, a külhoniak csak akkor számíthatnak enyhe elbírálásra, ha egymással akad dolguk, ekkor azonban megengedőnek bizonyul a caedoni rend. Mindaddig tehát, amíg valaki nem caedoni, vagy nincs kapcsolata caedoniakkal, addig idegennek számít a városban. Amikor azonban Caedon részévé válik, akár csak az üzletből ittenieknek jutó részesedés útján is, az ő megkárosítása már a városállam elleni vétkeknek irányul, így a törvény jóval szigorúbban ítél.

A város alvilágát a Kobrák klánja uralja. Caedon számukra is inkább központ, mint vadászterület, bár azért a védelmi pénzek, a szállítmányok késleltetése vagy meggyorsítása, az információk cseréje, monopóliumok kijátszása mind a tevékenységi körükbe tartozik. Más nagy tolvajklán nem szerveződik

a városban, inkább szabadúszó tolvajok tevékenysége jellemző, és amennyiben megmaradnak a piti tolvajok szintjén, nem kell számolniuk a Kobra rosszállásával sem.

Épületek

A caedoni épületek alsó fele, az alap fölötti nagyjából egy lábnyi rész kőből készül, melyet a finom caedoni homokból készült habarccal fognak össze. A ház maradék részének építőanyaga a fa, a tetőzetet pedig rendszerint cseréppel fedik. Az itt kitermelt agyag halványsárga színe miatt a caedoni cserepek homokszínűek. A házfalak kő részei masszívak, erősek, a rájuk épített fa részeket oldalra kiálló tetőgerendázat jellemzi, és az sem ritka, hogy a ház felső része, esetleg emelete az alsónál kintebb nyúlik, ereszrészlet létrehozva alul, és szűkítve, sikátorossá változtatva az egyébként is szűk utcákat.

A legtöbb ház egy- vagy kétszintes, de főleg a lakónegyedben gyakoriak a háromszintes épületek is, melyekben akár nyolc, kilenc lakást is kialakítanak. Gyakran lakják a padlástereteket is, ezért a caedoni tetők a kezdeti szakaszon nagy szögben emelkednek, és törés után, amolyan kis tetőben ér össze két felük.

Gyakoriak a városban, főként a kikötőkben a hatalmas, nagy alapterületű és bonyolult tetőgerendázatú raktárházak.

A város legszebb épülete a Gyöngypalota, ami a Felsővárosban áll. A palotát a Psz. XVIII. században építeték, az abasziszi dűl Oberan hercegi Ház részére, később fokozatosan az országbaró lakhelyévé vált, így ma a dal Homers Ház büszkesége. A palota kőből épült, főleg mészkövet és márványt használtak fel hozzá. Építése a gazdag városra jellemzően fennhéjázó, merész vonalak, csúcsos tornyok, számos fiatorony és toronyszoba jellemzi. Díszítésénél számos gyöngykagyló és gömb alakú szobrot használtak, és a kisebb-nagyobb tornyok tetejét is nagy gömb díszíti.

A város útjainak nagy többsége kövezett, Caedonra egyébként is jellemző a kikövezettség. A város fala négy-öt lábnyi vastagságú, magassága nyolc-tíz lábnyi. A kapukat kapubástyák vigyázzák, a falakat helyenként tornyos bástyákkal erősítették meg. A falak tetején fedett gyilokjáró fut, mely rendszeres útvonala a járőröknek.

Fogadók

Caedon talán leghíresebb fogadója a főtéren álló Sasfiók fogadó. A kőépítésű, egyszintes épület bejáratánál két, embernyi magas kőszobor áll, nem csak széppé, de ismertté és könnyen azonosíthatóvá téve a helyet. A Sasfiók fogadó átlagos árakkal és többféle szobával várja a vendégeket.

A város egyik legrágább fogadója az Istenek Forrása nevet viseli. A fogadó szintén a főtérre néz, az Istenek Forrására néző szobái a legrágábbak. A kétszintes kőépület, melyre értő kezek emeltek tornyos tetőcsodát, fényűző szobákkal, fürdővel, táncosnőkkel, zenészekkel, különleges ételekkel várja tehető vendégeit, és az egyetlen fogadó, ahol minden szobához jár egy üvegecske az Istenek Forrásának csodálatos hatású vizéből. Természetesen, a legolcsóbb szobák ára is ehhez igazodik, nem csoda hát, ha aranyban számolják.

Említésre érdemes a Tengersizem fogadó, amely közepes kategóriájúnak számít. A kereskedőkerületben álló, egyszintes, kis belső udvart körülölelő kőépület nem csak szobáiról, de kitűnő ételeiről vált híressé. A hasukat szerető, jól informált vendégek gyakran akkor is felkeresik vacsoraidőben, ha van hol megszállniuk.

Rendek

Caedonban több rend, klán, iskola is működik, melyről érdemes pár szót ejteni. Nem a leghíresebb, ám fontos szerepét kár volna kétségbe vonni az Országbároi fejedelemségnek. A város azonban más orgyilkosszervezettel is rendelkezik, ez a Vízkérgetők nevet viselő rend. A legendák szerint annak idején, Psz. 2700 körül hozták létre, a nevéből is kikövetkeztethetően az újonnan feltárt Istenek Forrásával kapcsolatos visszaélések elleni harcra. Az országbároi fejedelmek szorosabban kötődtek Caedonhoz, míg a Vízkérgetők inkább a külső ügyekkel foglalkoztak. Abban az időben a Bayan Castello Ház támogatta leginkább tevékenységüket, nem áll távol az igazságtól létrehozóként emlegetni őket. A rend az országbároi fejedelemség fejlődésével fokozatosan kiszorult a hivatalos feladatokból, és egyre inkább a Bayan Castello Ház magánhadseregévé kezdett válni, ám a Ház kevésnek bizonyult egy egész klán fenntartásához, így az aszisz vizitori hagyományokkal rendelkező klán a saját szakállára is kezdett dolgozni. Ma már gyakorlatilag önálló szervezetnek tekinthető, akiket bárki felbérelhet ellenlábasi félreállítására, testőrségre, kémkedésre, hogy csak a leggyakoribb feladatait említsük. Kapcsolatuk azonban szoros maradt a Bayan Castellokkal, nem ismert pontosan, de számtalan előjogokat élveznek, és minden bizonnyal a klánnak is megéri ez a kapcsolat.

Említésre érdemes az Aldivorn'Cont, azaz a Bogyórágók mérgekeverő boszorkánymesteri klán, mely nyíltan a tel Ralist nemesház pártfogását élvezi. Az iskola helyi, hagyományai között még ősi crantai eredetű szertartáselemek is szerepelnek. A Bogyórágók a Ralistok szolgálata mellett mindenféle alkímiai szerrel is kereskedik, emellett mágikus védelemmel látja el a Ralist Ház tulajdonában lévő hajóépítő műhelyből kikerülő vízi járműveket. A klán nyíltsága és védettsége okán iskolaként is működik, a tandíj kifizetése után bárki beállhat inasnak a fejükön körbefutó méregtől óvó jelekkel tetovált mesterekhez. A rend egyik specialitása egy helyi rák mérgéből készülő ételméreg, a fájdalom vörös tekintete.

Szintén mágiáját a városállam szolgálatába állító iskola a Pecsét öre rend. A varázslórendet a Caedoni városi tanács megbízásából és jelentős anyagi támogatásával alapította a si Avant Ház, a Psz. 2700-as évek elején. Feladatuk az Istenek Forrásának kereskedelmében használt, a minőséget és a Caedoni származást bizonyító varázspecsétek elkészítése. Ez a szűk szakterület jellemzi az iskola varázslóit, akik másban csak igen kis mértékben tájékozottak. Ellenben számtalan kutatást végeztek, és végeznek ma is a forrás vizével kapcsolatban, kódexek tucatjait írva tele tapasztalataikkal. A rend tagjai előszeretettel alkalmazzák a víz mágiáját, elsősorban az elemi és a természetes anyagok mágiájának ismerői.

Caedon neves harcos képzője a Caedon Gyöngyei nevet viselő iskola. A dal Zuran Ház pártfogását élvező intézmény nem csak harci, hanem kulturális oktatást is végez, az itt tanult harcosok értnek az írás-olvasás tudományához, és otthonosan mozognak a nemesi udvarok világában is. Nem egy nemesifjú teszi próbára itt erejét és kitartását. Az évi 8 aranyas tandíjért bárki beállhat a Caedon Gyöngyeinek soraiba. Általában innen kerülnek ki a városőrség tisztjei, olykor katonái is. Az iskola a kardos-pajzsos harcmodort, több könnyű kard és a lándzsa használatát oktatja. A tanoncok bal vállukon három gyöngy tetoválást viselnek, összetartásuk és elszántságuk jeleként. A Caedon Gyöngyei jó ajánlólevélnek számít a Quironeiában, művelt, megbízható és képzett harcosokat jelent.

Az Istenek Forrása

Külön fejezetet érdemel a Caedon mára fő nevezetességévé vált Istenek Forrása. Csak gyanítható, hogy a város alatti kőzetekből előcsörgedező forrás különleges tulajdonságaival már Kyria

korában, - ha nem előbb – is tisztában voltak. A helyi legendák szerint az istenek jutalmazták Caedon népét az idők folyamán szenvedéseikért, és bátor helytállásukért. Akárhogy legyen is, a forrás a mai Caedoniak számára csak Psz. 2684-ben vált ismertté. A város alatti barlangokban kutatók lettek figyelmesek a forrásvíz különleges tulajdonságaira. Az országbáró magának akarta megtartania víz titkát, és a kalmártanács nemigen tehetett mást, Caedon népét hívta segítségül: a forrás titka kiszivárgott, a rengeteg gyógyulni vágyó pedig előzönlötte a barlangokat, lehetlenné téve azok felügyeletét. A város később Caedon főterén nyilvános kutat építtetett, ahol a felszínre törő különleges víz díszes márványmedencéken, megannyi szobrocska és dombordísz között folyik keresztül, nem csak jelentőségét, de a város szépségét és gazdagságát is kihangsúlyozva.

Az Istenek Forrása Caedon nevezetességévé, és a város összetartozásának, az istenek kitüntetett figyelmének jelképévé vált. A tanács fokozatosan megszüntette a korlátok nélküli hozzáférést, a Psz. 3300-as évekre pedig már a víz kereskedelmét is szigorú szabályok közé szorította. Kínosan ügyelnek rá azóta is, hogy az Istenek Forrásának vizére kizárólagosan ne tehesse rá a kezét egyetlen hatalom, Nemesház sem.

A város főterén álló kút körül jól karbantartott környék alakult ki, a főtér külön őrséget kapott – a kék vállszalagos szakaszt – a nevét előkelő fogadó vette el, a víz kereskedelmét pedig szigorú szabályok szerint, külön épületben, a díszes Vízarusok csarnokában bonyolítják. A Caedoni víz csak itt hozzáférhető, a nyíltan terjesztett legenda szerint az istenek csak annak juttatnak a forrás áldásos tulajdonságaiból, aki törvényesen, a városnak járó ellentételezés megfizetése után jut a vízhez.

Az Istenek Forrásának vizét csak a Bayan Castello Ház felügyelete alatt álló üvegfüjő műhelyek által előállított, szigorúan ellenőrzött csepp alakú, kékes árnyalatú dombor mintás üvegfiolákban árusítják, amelyre a Pecsét őrei nevű varázslórend készít különleges varázspecsétet. A pecsét mellett, hogy nem hamisítható, erős koncentrációval tévedhetetlenül az őt fürkésző tudomására hozza, hogy a Caedon címerével ellátott vörös színű varázspecsét valóban eredeti forrásvizet rejt.

Az Istenek Forrásának vizét a Vízarusok csarnokában helyiek számára hét, külhoniak számára tíz aranypénzért árusítják. Természetesen minél távolabb kerülünk Caedontól, ez az ár annál több, a délvidéken is keresett üvegcsék egyetlen darabjáért hatvan, hetven aranyat is elkérhetnek. A víz kereskedelmét szintén egy caedoni Nemesház ellenőrzi, a deh Orbel Ház. Tőlük kell, hogy engedélyt vásároljon, nekik kell, hogy részesedést fizessen mindenki, aki a különleges forrásvíz kereskedelmével kíván foglalkozni. Természetesen a víz körüli jogok nem kizárólagosak, és számos szabály betartására köteleznek a Nemesi Tanács felé, ahogy rendszeres adó fizetésének terhét is jelentik, Caedon városa nem engedi kicsúszni kezéből a különleges víz kereskedelmét.

Csak kevesen tudják, hogy a víz üvegekbe töltése a főtér alatti, kiválóan őrzött barlangcsarnokokban történik. Az Istenek Forrására nem csak a caedoni őrség kék szakasza, de számos varázsló, és különlegesen képzett őr is felügyel. A kereskedelem kialakulásától kezdve megjelentek a hamisítványok, az utáztatok, és a visszaélések, lopások is, ezért alakult eredetileg a Vízkergetők nevet viselő orgyilkoscéh, melynek feladatait mára szinte teljesen átvette az országbárói fejedelemség.

A kereskedelmével többen is foglalkoznak, számos karaván érkezik csak azért, hogy saját szállítással, így megnövekedett kockázattal, mégis olcsóbban juthassanak hozzá a kis kék fiolákhoz. Az istenek Forrásának vizét szállító karavánokat és hajókat induláskor mindig Caedon Antoh-papjai áldják meg, és a legendák szerint még nem süllyedt el hajó, ami az eredeti forrásvizet szállította és amelyet Caedon város áldása kísért útján.

Az Istenek Forrásának vize több különleges tulajdonsággal rendelkezik. Ezeknek nemcsak megléte, de időszakos változása, sőt, olyakor csak egyszer jelentkező hatása is isteni befolyásra enged következtetni, noha a vizet régóta vizsgálja a caedoni Pecsét őre varázslórend is.

Az Istenek Forrásának vize meggyógyít szinte minden ismert betegséget, és semlegesíti az átlagos mérgek hatásait is. Emellett egy pohár tengervízhez adva tiszta, iható forrásvízzel megegyező ízű és tulajdonságú víz nyerhető. Emellett nemcsak a mérgek, de a szervezetre káros hatásokat is semlegesíti, például borba cseppentve elvehető annak bódító tulajdonsága, anélkül, hogy az íze akár egy kicsit is megváltozna.

Az Istenek Forrásának vizével átitatott gyolcs alatt gyorsabban gyógyulnak a sérülések, sőt, ha valaki Antoh áldását viselve issza meg, minden pohár olyan hatással lesz rá, mintha mágikus gyógyított fogyasztott volna. Ráadásként, aki ilyen drága alapanyagokból készít gyógyított, sokkal nagyobb hatásfokot érhet el, mintha közönséges forrásvizet használt volna alapanyagként.

A Caedoni csatában (Psz. 3687) is a víz mentette meg a várost. Az egyesített caedoni és Tehysi hajóhadat még a kikötő bejáratában szétverő baraadi hajók a parti ostromgépek támogatása ellenére is felgyújtották a kikötőt, és kis híján a város is leégett, ám az Istenek Forrásának vizének minden cseppje vödörnyi vízként oltotta a tüzet. Ezt a hatását azonban máskor még nem sikerül előcsalni.

A forrás vize áttetsző, tiszta, egy egyszerű forrás vizétől megkülönböztethetetlen ízű, szagú. Mágikus fürkés�ések is egyszerű, tiszta forrásvíznek mutatják, és bár nem mágikus természetű, akképpen áll ellen a megsemmisítését célzó varázslatoknak.

Caedon nemeseiről

Caedon sajátos, büszke, ám nem minden szempontból kifogástalan nemesi réteggel rendelkezik. Alapját kétségtelenül az egykori aszisz bevándorló nemesek adják, mint amilyen a dal Homers, vagy a dal Bayan Castello Házak. Ehhez csatlakoztak később, a város fellendülésével a mind a helyi, mind a később felemelkedő bevándorló, gazdag családok, akik – az aszisz királyoktól való függetlenedés után – a Városállamtól kaphattak nemesi címet. Természetesen erre csak az jogosult ma is, aki bizonyítani tudja kellő erejét és nemességét, például a városnak juttatott jelentős adományokkal és szolgálattal – a hangsúly az előbbin van. Természetes hát, hogy a vásárolt caedoni nemesi cím nem kelt túl nagy megbecsülést különben, főleg a régi nemesi vérvonalú Házak körében, ám a vagyon, a gazdasági hatalom még azokban is elismerést vált ki, akik bár büszkék, mégsem rendelkeznek akkor vagyonnal. A Caedonban adományozott nemesi címhez nincs külön előnév, mindenki a származásának megfelelő szokta felvenni hozzá.

Caedon nemeseit akárhonnan jöttek is, akárhogy vásárolták is címüket és jogaikat, összetartja a városállam önállóságának eszméje, és egy táborhoz tartozásukat egyikük sem vonja kétségbe, ha Caedon ügyeiről van szó. Természetesen az itteniektől sem idegen a saját érdekek szerinti politizálás, az aszisz nemesekre oly jellemző hintapolitika, és a belső intrikák sem. Sajátos vonása az itteni amolyan kerekedő nemességnek éppen a gazdasági tevékenységükből fakad, ugyanis a legtöbb Ház előjogai mellett foglalkozik valamilyen nagy, csak egy nagy Ház által finanszírozni képes üzlettel, amely haszna persze támogatja, ha nem egyenesen megteremtette annak idején a Ház caedoni nemesi rangra emelkedését.

A caedoni heraldikáról

Caedon címere dolamin pajzson ábrázolt jobbra úszó arany vitorlás tengerzöld mezőben, a pajzslábban és a pajzsfőben arany sávval. A pajzs a quironeiai hagyományoknak megfelelően csonkított, hiszen nem nemes, csupán egy városállam címere. A címerpajzsot Caedon gyakori, jelképpé vált madara, két pelikán tartja. A pajzson acélsisak, és zöld-arany palást található, sisakdíszként pedig mindig az Istenek Forrásának mását alkalmazzák. A város nevét arany szalagra írták, mely a pajzs alatt kap helyet.

A caedoni nemesi címerek igen nagy változatosságot mutatnak. A heraldikán is látszik az aszisz eredet, címerkészítői jobbra az egykori obaszok hagyományait követik, ha a színvilágot, ha az ábrázolást tekintjük. Caedonnak nincs külön pajzsa, általában a származásnak megfelelő kultúra címerpajzsán jelenítik meg az új Ház jelképeit. A caedoni címereket ellenben mindig a város zöld-arany palástjával övezik, és szinte mindegyiken az Istenek Forrásának stilizált képe szerepel sisakdíszként. Jellemző, hogy amely Házak nemesi címüket az aszisz királytól eredeztetik, egy aszisz koronát is helyeznek a sisakra. Jelképeire az aszisz egyszerűség jellemző.

Nemesházak

Fsz.	Név	Eredet	Vallás	Politika	Gazdaság
1	dal Homers	aszisz	Pyarroni	B-semleges, A-barát, H-barát	országbaró
2	dal Bayan Castello	aszisz	Pyarroni	B-ellenes, A-ellenes, H-barát	kereskedelem+üveg
3	tel Ralist	aszisz	Pyarroni	B-ellenes, A-semleges, H-barát	hajóépítés (aszisz)
4	si Avant	lupár	Tharr	B-barát, A-ellenes, H-barát	kereskedelem (sin.)
5	en Krihhyl	toroni	Tharr-S.	B-ellenes, A-semleges, H-semleges	hajóépítés (hadi)
6	dal Zuran	dolamin	Pyarroni	B-barát, A-barát, H-ellenes	belső kereskedelem
7	del Jahir	aszisz	Pyarroni	B-semleges, A-semleges, H-semleges	kereskedelem (asz.)
8	deh Orbel	lupár	Pyarroni	B-ellenes, A-semleges, H-ellenes	különl.kereskedelem
9	deh Morfek	lupár	Pyarroni	B-semleges, A-semleges, H-barát	hajózás - kalózkodás
10	dal Anktor	dolamin	Pyarroni	B-semleges, A-semleges, H-ellenes	kereskedelem – emb.
11	La Mervil	aszisz	Pyarroni	B-semleges, A-ellenes, H-barát	mezőgazdaság
12	Frangen	dolamin	Pyarroni	B-semleges, A-semleges, H-semleges	kézműipar
13	tel Marendan	aszisz	Pyarroni	B-semleges, A-ellenes, H-barát	Mágikus keresk.
14	tel Vadantyn	aszisz	Pyarroni	B-semleges, A-semleges, H-ellenes	katonáskodás
15	si Avrol	sinemosi	Pyarroni	B-ellenes, A-barát, H-semleges	Fegyverkeresk.

B: Baraad, A: Abaszisz, H: Horen-Hamothan

1. dal Homers Ház

Eredet: aszisz

Vallás: Pyarroni

Politika: Baraad-semleges, Abaszisz-barát, Horen-barát

Gazdaság: Országbárói poszt

Családfő: Tagor dal Homers (66-)

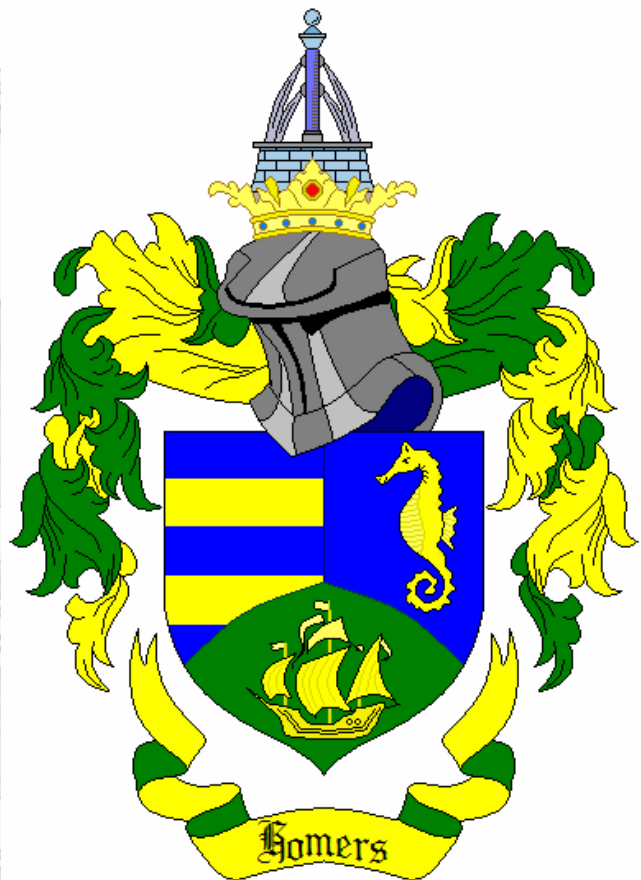
Caedon egyik legnagyobb múltú nemesi háza. Valódi nemesi vérű ház, több évszázada származott el Abasziszból. Nemesi rangra a Psz. 1700-as években emelkedtek, mint a dul Derolok titoknokai. A caedoni hercegi Ház tevékenysége alatt telepedtek meg Caedonban, és váltak lassan önálló, erős tényezővé. Az országbárói posztot Psz. 3342-ben szerezte meg Abellis dal Homers, akinek sikerült örökletessé tenni, így máig a család birtokában tartani a címet. Bár a Psz. 3380-as évektől az országbárói hatalom ereje csökken, ekkor jelenik meg a Nemesi Tanács is mai formájában, azért még az országbáró a város igazi ura, számtalan formális és hagyományos hatalom összpontosul a kezében.

A Homers Ház jelenleg gyöngülő hatalmát külső szövetséggel szeretné megnövelni, ami egybevág a városállam politikai érdekeivel is, ugyanis a Psz. 3687-i Baraadtól elszenvedett vereség óta gyenge katonai erőt képvisel a Quiron-tenger déli partjain. Baraad irányában semleges politikát mutat, jelenleg sem eszköze, sem szándéka nincs arra, hogy jelentős ellenfele legyen, bár gazdaságilag szeretne fölébe kerülni. Emellett csöndben támogatja a szigetek elszakadási terveit, így függetleníve Abaszisztól. A Ház Abaszisszal szemben baráti politikát folytat, bár a szoros szövetséget romba döntötte az Országbáró Psz. 3690-es megbuktatása, lánya így hiába ment hozzá a Nyktalosi örökshöz. Az új családfő, a Nemesi Tanács támogatása mellett szeretné függetlennek tudni Caedont.

Jók a kapcsolatai a Bayan Castello Házzal, mellyel több házassági szövetséget is kötöttek az idők folyamán.

A Homers Ház a pyarroni vallást követi. Bevételei az országbírói adókból, a vámokból, a hagyományos forrásokból származnak.

A Homers ház büszkén emlékezik Abellis dal Homersre, akinek a Psz. 3342-ben – a Nemesi Tanács hatalmának, és beleszólásának növelése árán – sikerült örökletessé tennie az Országbárói tisztséget, így a hivatalt a mai napig a Homersek töltik be. Neves tagjuk még – hogy a főtéren álló Nagyok Szobrai is tanúskodnak róla – Urham Eddims dal Homers, aki a Kereskedőháború alatt el kellett, hogy meneküljön a megszállt városból, ám nem hagyta magára, hanem a Sinemosi szigetéről szervezte az ellenállást, és szövetségeseiket keresett Caedon felszabadítására. Híres volt felesége is, az északi pusztákról származó, harcias Poccha, a fekete démonként emlegetett hölgy – a krónikák

következésként elhagyják neve mellől a „nemes” jelzőt – mestere volt a párharcnak, állítólag több alkalommal is besegített férje testőreinek az aszisz vizitorok ellenében.

A Ház feje az egykori Dalon Homers sokáig titkolt bátyja, a caedoni jog szerinti örökös, a 66 esztendőes Tagor dal Homers, aki jórészt a Nemesi Tanács közbenjárásának köszönheti hatalomra kerülését. Az idősödő, ám még mindig remek kondícióban lévő, művelt Tagor lelkiismeretes politikusnak mutatkozott, szívében viselve a városállam ügyeit. Felesége a 26 esztendőes Isellya tel Vadantyn; a szőke asszony erkölceséről és mély Antoh hitéről vált ismertté a nemesi körökben. Egyetlen fiuk a hat éves Russal.

A Ház címere alsóívesen harmadolt aszisz pajzson a jobb felső mező kékkel és arannyal négyszer vágott, a bal felső mezőben kék alapon álló, jobbra néző arany csikóhal, a pajzslábban tengerzöld alapon jobbra néző arany vitorlás. A kék-arany a Ház színe (a kék a caedoni kultúrában a tenger, a hatalom, a nagyság színe; a csikóhal a család címerállata. A hajó a tengeri kereskedelemre utal.

A dal Homers Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz. 3299/3335-3342-3351 **Abellis dal Homers** (52) (Első Országbaró)

...

Psz. 3553/3578-3599 **Urham Eddims dal Homers** (46) (kereskedőháború alatt)
felesége (Psz.3572) **Poccha Zusim Neubon** (3551-3601) (50)

...

Psz. 3602/3636-3675/3676 **Everin dal Homers** (74)

első felesége (Psz. 3633) **Nileith dul Naggarn** (Psz.3615/3633-3634) (19)

első fia Tagor dal Homers

második felesége (Psz. 3636) **Arienne dal Bayan Castello** (Psz.3615-3684) (69)

második fia Dalon Homers

Psz. 3637/3675-3690-? **Dalon dal Homers** (63?-)

felesége (Psz. 3657) **Kersera tel Adarok** (Psz. 3640/3657-?) (60-)

első lánya **Tirana dal Homers** (Psz. 3658-) (42-)

első fia **Omak dal Homers** (Psz. 3660-3687) (27) meghal a Caedoni csatában

második lánya **Estella dal Homers** (Psz. 3663-) (37-) (nykatlosi Talvas Amalli felesége (Psz.3690)

második fia **Narad dal Homers** (Psz. 3667-) (33-)

harmadik lánya **Miriol dal Homers** (Psz. 3670-) (30-)

Psz. 3634/3690- **Tagor dal Homers** (66-)

felesége (Psz. 3692) **Isellya tel Vadantyn** (Psz. 3674/3692-) (26-)

fia **Russal dal Homers** (Psz. 3694-) (6-)

2. dal Bayan Castello Ház

Eredet: aszisz

Vallás: Pyarroni

Politika: Baraad-ellenes, Abaszisz-ellenes, Horenbarát

Gazdaság: Kereskedelem + üveg

Családfő: Ares dal Bayan Castello (65-)

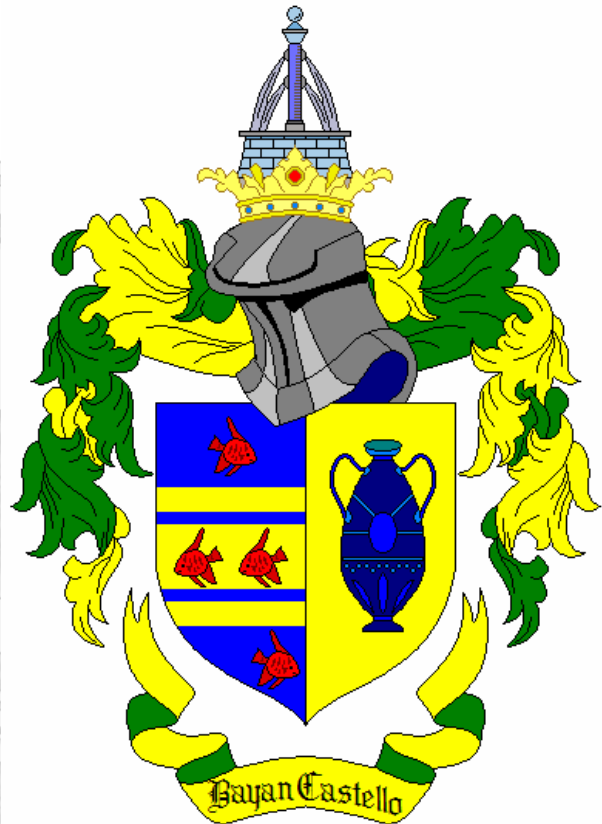
Régi aszisz eredetű caedoni ház, aki vallása okán kellett, hogy elhagyja Abasziszt; Psz. 1980-as években települtek át Nyktalusból. (no meg az erősebb vetélytársak miatt). Jelenleg az egyik legnagyobb kereskedelmi flottával rendelkező caedoni Ház. Nemesi rangja még a Nagykirálytól származik, büszkén is viseli a többi, pénzen vásárolt „hitvány” mellett.

Az országbároi Ház stabil szövetségese, a közelmúltban három házasság is kötött a családok között, noha nem főhelyen. Kifejezetten Baraad-ellenes véleményéről ismert, a vereség ellenére, sőt, az óta különösen próbál a szigetek ellen uszítani. Tevékenységéből adódóan leginkább kereskedelmi passzivitással szeretné ellehetetleníteni a szigetek helyzetét. Abasziszt sem tekinti Caedon barátjának, a Ház álláspontja szerint – értelemszerűen a múltvaló tekintettel – nélküle kellene boldogulniuk. Ebből adódóan támogatja az Országbárot egy Horenhamotannal kötendő szövetség gondolatában.

A Ház flottája főleg kereskedelmi hajókból áll, közel negyven kisebb-nagyobb hajót mondhat teljesen sajátjának, míg majd ugyanennyit valamilyen szerződés vagy bérlet jogán. Természetesen már saját hadihajóval is rendelkezik, bár a Baraadtól elszenvedett vereség jelentősen megtépázta erejét. Főleg kereskedelemmel foglalkozik, a Toronnal folytatott kereskedelem vezér alakja. Az évtizedek során kapcsolatok százait teremtette meg a Birodalommal, és a legtöbb különleges előjogot is megszerezte a toroni szállítások vonatkozásában. Politikai sikereit leginkább ennek köszönhetően a városállam Toronnal megkötött concordiájában vállalt vezető szerepének köszönheti. (Psz. 2013) A Bayan Castello Ház hagyományosan Pyarron hitét követi, családi hagyományok szerint minden harmadik fiúgyermek Antoh papja lesz.

A Ház másik, igen jövedelmező, mégis inkább presztízs értékű előjoga az Istenek Forrása vizének kereskedelméhez kötődik, ugyanis a Ház rendelkezik az eladott vízhez használt üvegek előállításának egyedüli jogával, igaz, sok feltétellel – a városi tanács nem engedi, hogy egy Ház nagy hatalmat szerezzen a forrás felett. Az üvegeket három céhház állítja elő, mind a Bayan Castellók felügyelete alatt, formálisan a Városi tanáccsal együtt. A Caedon címerével ellátott kis, kékes árnyalatú, dombormintás üvegek évente majd negyven aranyat hoznak a kereskedő-nemesháznak.

A Bayan Castello Ház régi szövetségese az országbároi posztot betöltő dal Homerseknek. Gazdasági okok miatt, a forrásvíz kereskedelme okán pedig jók a kapcsolatai a dah Orbelekkel is, akik a forrásvíz kereskedelmének kizárólagos jogával rendelkeznek. A Bayan Castello Ház védnöksége alatt működik a caedoni Vízkérgetők orgyilkoscéh is. Az aszisz gyökerekre támaszkodó vizitorszervezet bár

erejében és képességeiben nem mérhető sem aszisz, sem toroni pályatársaikhoz, jelentős segítséget jelent a Bayan Castellok politikájához.

A Castellok híres alakja Adalam dal Bayan Castello, aki annak idején, a kalmár tanács tagjaként, toroni feleségét és kapcsolatait kihasználva jelentősen hozzájárult a Psz. 2013-as toroni-caedoni concordia megkötéséhez.

A Ház feje a 65 esztendő Ares dal Bayan Castello. A vidám öregúrnak tartott férfit igen távolságtartó és illedelmes, és a pletykák szerint nem veti meg a szép asszonyokat – bár a rosszindulatúbbak szerint már csak beszélget velük. Felesége Tessalia si Avrol, a helyi kismemesi Ház leánya, házasságuk nem mondható felhőtlennek, ez az asszony hűségén, és a két család jónak induló viszonyán is látszik. Fiuk Dawud és leányuk Rosellane.

A Ház címere felezett aszisz pajzson jobb oldalt kék alapon arany hármaspólya, a kék mezőben balra, az aranyban két jobbra úszó vitorláshallal. A bal mezőben arany alapon tengerkék (az aszisz heraldika megkülönbözteti a kék és a tengerkék színeket) üveg, ami a vízkereskedelem üvegeire utal.

A dal Bayan Castello Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz. 1976/2008-2025/2044 **Adalam dal Bayan Castello (68)** Az első concordia idején

...

Psz. 3573/3596-3623/3625 **Talmor dal Bayan Castello (52)**

felesége (Psz. 3598) **Ameril len Vorokh (Psz. 3579/3598-3647) (68)**

első fia **Karred dal Bayan Castello**

második fia **Erdal dal Bayan Castello**

lánya **Arienne dal Bayan Castello (Psz.3615/3636-3684) (69)** Everin Homers

felesége lesz.

Psz. 3599/3623-3637 **Karred dal Bayan Castello (38)**

Psz. 3605/3637-3669/3674 **Erdal dal Bayan Castello (69)**

fia **Hator dal Bayan Castello**

lánya **Isella dal Bayan Castello (Psz. 3655/3674-) (45-)** Turon del Maderan felesége

lesz.

Psz. 3642/3669-3691 **Hator dal Bayan Castello (49)**

első felesége (Psz. 3659) **Elissa Garamun (Psz.3635/3659-3661/3692) (57)**

fia **Ares dal Bayan Castello**

második felesége (Psz.3661) **Morylla Dowell (Psz.3643/3661-) (57-)**

második fia **Gander dal Bayan Castello (Psz. 3661-3687) (26)** meghal a Caedoni

csatában.

harmadik fia **Rubb dal Bayan Castello (Psz. 3665-) (35-)**

második lánya **Rellia dal Bayan Castello (Psz. 3673-) (27-)**

negyedik fia **Tesador dal Bayan Castello (Psz. 3678-) (22-)**

Psz. 3635/3691- **Ares dal Bayan Castello (65-)**

felesége (Psz. 3659) **Tessalia si Avrol (Psz.3640/3659-) (60-)**

fia (Psz. 3668-) **Dawud dal Bayan Castello (32-)**

lánya (Psz. 3675-) **Rosellane dal Bayan Castello (25-)**

3. tel Ralist Ház

Eredet: aszisz

Vallás: Pyarroni

Politika: Baraad-ellenes, Abaszisz-semleges, Horenbarát

Gazdaság: hajóépítés (aszisz)

Családfő: Ulkar tel Ralist (37)

*É*vszázadok óta Caedonban élő, aszisz származású család. Rak Narvalt hagyták oda a Psz. 2100-as évek elején, a szóbeszéd, és a ködbe burkolózó családi legendák szerint nagykirályi rendelet úzte el őket, a család egy makaes, ám annál szebb nőtagja miatt. Nemesi rangot még Abasziszban kapott, híres hajóépítő céhe okán, amit a nagykirály Psz. 2305-ben visszavont, ám ezt a család azóta sem ismeri el, és mai napig ragaszkodik nemességéhez.

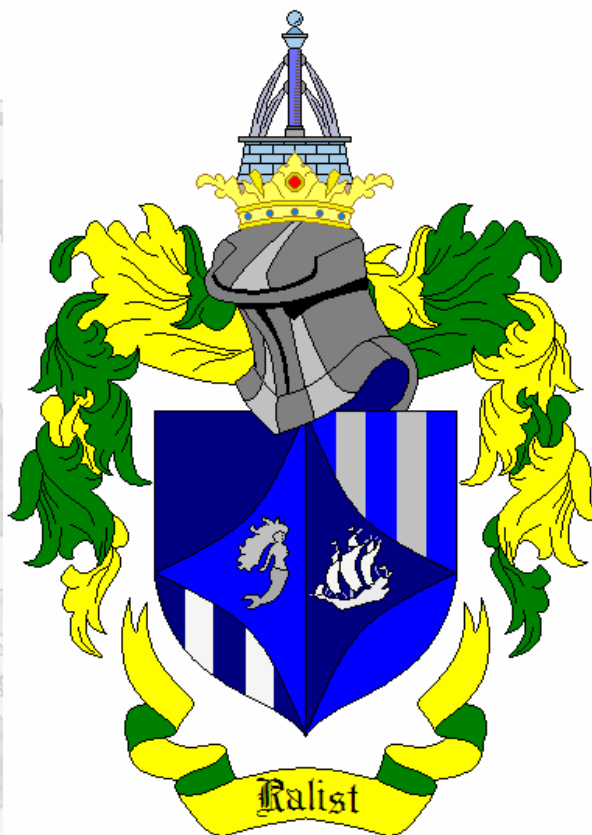
Caedon egyik legnagyobb hajókészítő céhét uralja ma is, mely aszisz mintára építi főleg kereskedelmi, és gyors járású, könnyű, folyami és partmenti hadihajóit, ez utóbbiak jelentősége a Baraadtól elszenvedett vereség után nőtt meg. A ház címeres dokkjából akár évente 15-20 kisebb hajó is a tengerre kerül. A tel Ralist Ház politikája Baraad-ellenes, bár a háború nekik, pontosabban a megrendeléseknek kedvez. A Psz. 3687-es csata során a hajóépítő dokkok jelentősen megsérültek a tűzben, s az Istenek Forrásának vize, mely megmentette a várost a pusztulástól, is igen lassan érkezett meg, egyesek az en Krihhyl Ház kezét sejtik e mögött, ezzel magyarázható a két Ház rossz viszonya, bár sokak szerint ez csak mondvacsinált ok a torzsalkodásra a két rivális hajóépítő család között.

Abaszisz tekintetében a Ház semleges álláspontot vall, egyáltalán nem fűződik érdekük az asziszokkal való együttműködésre, bár ellenségeskedésre sincs okuk. Mindenesetre nemességük kérdése kapcsán kifejezetten ódzkodnak bármiféle hivatalos abasziszi együttműködéstől. Horenben ők is jó szövetségest látnak, ezért ebben támogatják az országbárót is. Vallják, inkább Horen, mint Abaszisz.

A család a Pyarroni hitet vallja magáénak. A caedoni Antoh egyház legnagyobb támogatói, több hajót is adományoztak, udvarházukban három szentély is áll. Cserében persze elvárják a papok közbenjárását az istennőnek tetsző hajók készítésénél...

A Ház védnöksége alá tartozik az abasziszi eredetű Aldivorn'Cont (Bogyórágók) méregkeverő iskola, melynek boszorkánymesterei rendre részt vesznek a hajók védelmének kialakításában, már ha a megrendelő hajlandó megfizetni a felárat.

A Ralist Ház ura jelenleg a 37 esztendő Ulkar tel Ralist, Osthur fia, aki a caedoni csatában életét vesztett családfő után foglalta el helyét a Ház élén. A nemesi tanács tagja a Ház képviselőjében. A Ház hagyományaihoz híven ő is ért a hajóács mesterséghez – a Ralist Ház fiai rendre három esztendőt szolgálnak a hajóépítő dokkokban, az aljától kitanulva a szakma rejtelseit. A politikához nincs érzéke, sokat köszönhet tudós tanácsadóinak, főleg Antoh helyi papjainak. Felesége a caedoni származású,

forróvérű, és gyönyörű Zille Vilian, a karcsú, vörös teremtés kiváló táncos, állítólag remek szerető, aki nem elégszik meg férjével, sőt, állítólag olykor nem csak férfiakkal, de még nőkkel is oltja éhségét, ha nem egyszerre mindkettővel. Gyermekük a lassan apja nyomdokaiba lépő, fiatal fiú, Endil, és az anyja szépségét öröklő Casseyl, akire már most, tizenegy évesen is többen fenik a fogukat. A pletykák szerint a neves Hrigal bankház Agunnjának azért kellett elhagynia a várost, mert megpróbálta megvásárolni a lányt, s noha igyekezett igen diszkréten eljárni, és a felajánlott összeg is fejedelmi volt, a Ház nem tűrhette az ilyen eljárást.

A Ház címere íves gyémánttal osztott aszisz pajzs, a jobb pajzsfő tengerkék, a bal késsel és abbittal négyszer hasított. A jobb pajzstalp tengerkéssel és ezüsttel négyszer hasított, a bal kék. A gyémánt felezett, jobb mezőjében kék alapon álló, balra néző abbit sellő, a balban tengerkék alapon ezüst, jobbra úszó hajó.

A tel Ralist Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz.3159/3193-3202 **Korell tel Ralist** (43) Országbáró, megölik a térkapu ügyben.

...

Psz. 3644/3671-3687 **Osthur tel Ralist** (43) Elesett a caedoni csatában
felesége (Psz. 3664) **Terinne Diorn** (Psz. 3646/3664-) (54-)
fia **Ulkar tel Ralist**

Psz.3663/3687- **Ulkar tel Ralist** (37-)
felesége (Psz. 3685) Zille Vilian (Psz. 3666/3685-) (34-)
fia **Endil tel Ralist** (Psz. 3687-) (13-)
lánya **Casseyl Serane tel Ralist** (Psz. 3689) (11-)

4. si Avant Ház

Eredet: lupár

Vallás: Tharr

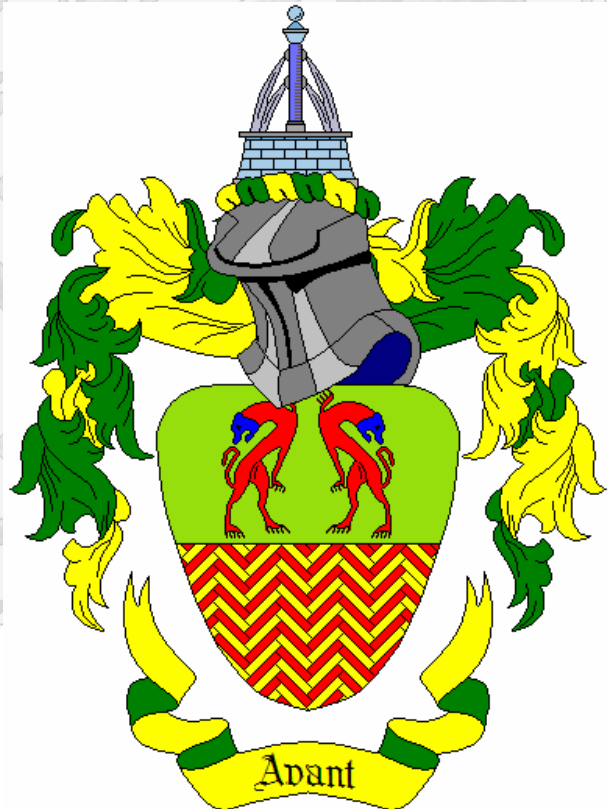
Politika: Baraad-barát, Abaszisz-ellenes, Horen-barát

Gazdaság: kereskedelem (part)

Családfő: Arde si Avant (44)

Lupár eredetű, helyi vidékről származó kereskedőcsalád. A régi caedoni családok közé tartozik, nemességét pénzen vette a városi tanácstól Psz. 3121-ben, és azóta Nyktalosban is megváltotta azt. Mondani sem kell, a valamire való nemesség sehol nem jegyzi őket.

A si Avant Ház egyike a jelentősebb kereskedőfamiliáknak Caedonban, flottájuk, mely majd hetven hajóra rúg, főleg a déli parton, kelet felé kereskedik. A Ház Psz. 2874-ben a Tehysi-szövetség egyik alapító tagja volt, de példás elkötelezettséggel viseli Caedon városának sorsát is. Politikáját tekintve a Baraad-szigetekkel kényszerbékét hirdet, tekintve, hogy a caedoni flotta jó darabig nem képes lépést tartani a kalózpátriárkák erejével. Még kereskedik is a

szigetekkel, állandó lerakata van Baraadheikben, noha időről időre szenved veszteségeket. Abaszisszal szemben ellenséges a viszonya, mint kereskedelmi vetélytárs, teljesen elutasító, hiszen a vele való bármilyen szövetség az ő jogait, előnyét nyirbálná meg a kelet felé való tengeri kereskedelem terén. Horen tekintetében barátságos álláspontot képvisel, számos szerződéssel, kiváltsággal rendelkezik a szintén kicsi államban. A Ház az utóbbi időben Tharr vallásának a Tükörmás szekta által hirdetett változatát vallja magáénak, annak legerősebb támogatója a tenger déli partján. A csak kecskét és csirkét áldozó, enyhe irányzat elfogadottságára jellemző, hogy nagyobb konfliktusa van a toroni származású, titokban az igazi Tharr hitét valló en Krihhyl Házzal, mint a Pyarroni hitűekkel.

A Ház kifejezetten jó kapcsolatot tartott fenn a dal Anktor Házzal, ami az utóbbi tíz évben megromlott, noha ellenségeknek azért nem lehetne nevezni őket, mindenesetre a tény, hogy nem sikerült a szövetségest maga mellé emelnie a nemesi tanácsba, jelentős csalódást okozott a del Anktoroknak.

A si Avant Ház a pártfogója egy renegát dorani varázsló által alapított rendnek, mely a Pecsét őrének nevezi magát. A kis létszámú rend – a szóbeszéd szerint más, titkos cél és elfoglaltság mellett – a caedoni városi tanács által felügyelt Istenek Forrása vizének kereskedelmét törvényesítő varázspecsét készítésével foglalkozik. A család feje a rend egyik tirdolja (a három egyenrangú vezető egyike), még akkor is, ha ő maga nem varázsló, ami azért nem gyakori. (A Pecsét őrei a varázstárgy készítés és a magasmágia csak egy igen szűk spektrumával vannak tisztában. A rend létszáma tíz-tizenkét varázsló és kb. Ugyanennyi tanítvány körül mozog)

A Ház feje a 44 éves Arde si Avant, aki a varázslórend tridoljaként 4. Tsz-ű varázsló is (csökkentett képességek – inkább tapasztalatinak számít már!), emellett a caedoni nemesi tanács tagja. A hosszú, barna hajú, családi hagyományokat tisztelő, megfontolt, Tharr hitű férfi a gyarapodás és a béke útján vezeti családját. A rossz nyelvek szerint igencsak érintett az Istenek Forrásának vizének csempészetében, bár mindedig ezt nem sikerült senkinek sem bizonyítani. Második felesége – az első korán, alig három évvel házasságuk után, egy gyermek anyjaként, a tengeren halt meg – Arinne Deh Tirmos, a hollófekete, telt, teraggin szépség, aki két fiúval és egy leánnyal ajándékozta meg. Első fia Ulkerr (26) a varázslórend lelkes tanítványa és tagja, jövőbeni örökös.

A Ház címere vízszintesen felezett lupár pajzs, a felső mezőben zöld alapon két álló, egymástól forduló, vörös, kék fejű G'ores (a g'ores kutyaszerű, kék fejű lupár mitológiai lény). Az alsó mező vörössel és arannyal szövött. (A szövés – mint minta – sajátos jellemzője a lupár címereknek, a hagyományos, szövettel bevont pajzsokból ered, melyekből az előkelők igen díszes szöveteket is megengedhettek maguknak.)

A si Avant Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz. 3656/3684- **Arde si Avant** (44)

felesége (Psz. 3664) **Carille Arbolk** (3646/3664-3667) (21) tengeren meghal.

első lánya **Carille si Avant** (Psz. 3665-) (35-)

második felesége **Arienne Deh Tirmos** (Psz. 3645/3667-) (55-)

fia **Ulker si Avant** (Psz. 3674-) (26-)

második lánya **Seryllia si Avant** (Psz. 3675-) (25-)

második fia **Frondol si Avant** (Psz. 3682-) (18-)

5. en Krihhyl Ház

Eredet: toroni

Vallás: Tharr-Sogron

Politika: Baraad-ellenes, Abaszisz-semleges, Horen-semleges

Gazdaság: hajóépítés (toroni)

Családfő: Ragor Modur en Krihhyl (57-)

Az család toroni, gedaga-yggyri eredetű, sedular, hajóépítő család. Egy külhoni kalandozó révén menekültek Caedonba a Psz. 3301-ben, ahol szakértelmük és szorgosságuk hamar a gazdagok közé emelte őket, száz év alatt a hajlongásról is leszoktak. Psz. 3386-ban vettek nemesi címet, melyet Caedonban ismernek csak el.

A Ház hajóépítéssel foglalkozik, a magukkal hozott toroni technikával más, főleg nagyobb hajók építéséből szerez hasznot. Nagy arányban készítenek hadihajókat is, dokkjaiból évenként 6-8 nagyobb hajó kerül ki. A Ház politikáját tekintve Baraaddal szemben ellenséges, csakúgy, mint Toronnal szemben, természetesen irtózik bármi ilyen jellegű kapcsolattól, hiszen toroni körökben nem csak megvetés, de minden bizonnyal halál várna egy nemességet mímelő sedularra. Gúny tárgya, hogy a család feje rendre távol marad a toroni követek érkezésekor ilyen vagy olyan okokkal a városi tanács üléseiről is. Abaszisszal szemben semleges álláspontot képviselnek, csakúgy, mint Horen vonatkozásában. A Ház Tharr toroni hitét vallja, igaz, gyakran tűnik fel Sogront tisztelő családfő is köreikben.

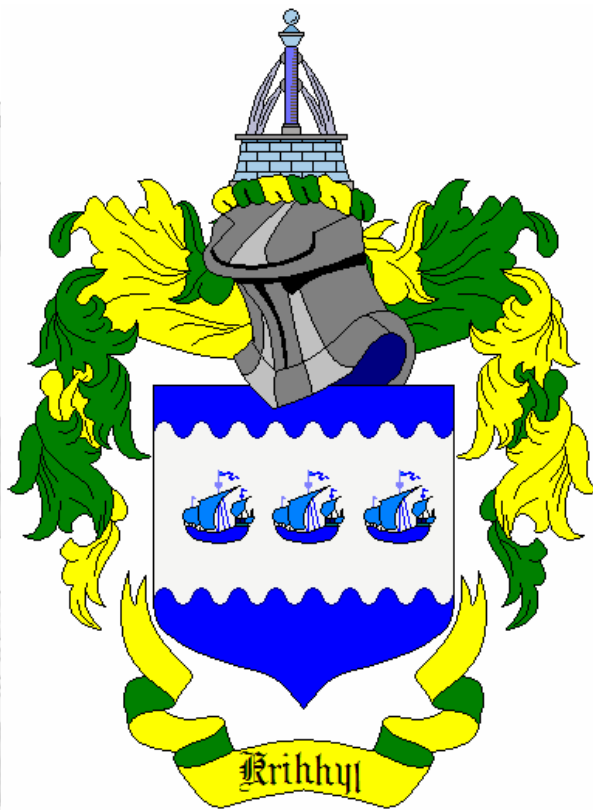
A Ház nagy vetélytársa a szintén hajóépítéssel foglalkozó tel Ralistoknak. Igen tehetségesek azonban a semleges felek megnyerésében, a Házak többsége kifejezetten szívesen látja őket, és Tharr hitük ellenére népszerűek a nemesi körökben. Sajátos, toroni nemesi kultúrát mímelő stílusuk még érdekessé is teszi őket.

Félelmetessé csak udvari ork testőrségük, ami a palotájukat, és a város keleti felében, külön kikötővel rendelkező hajókészítő műhelyeket védik, illetve a család tagjait kísérik.

A Ház feje az 57 esztendő Ragor Modur en Krihhyl. A művelt, udvarias, jó humorú, és csavaros eszű öreg Sogron elkötelezett híve, és jó politikai érzéssel egyengeti családját, és öt nővére útját. Nagyon szereti a tengert, állítólag maga is remek hajós. Felesége a caedoni polgári származású, betegesen vékony Talina, akiről azt beszélnek, hogy az orvoslás szakértője, és több misztikus tanban is jártas, emellett pedig illedelmes társági asszony. Két fiuk, és egy lányuk van. A családot jó másfél évszázada kimondatlan átok sújtja, a szóbeszéd szerint férfiúi csak állig az Istenek Forrásának vizében képesek fiú utódot nemzeni. Tény azonban, hogy a Ház helyi lévén rengeteget vásárol a vízből.

A család címere kék toroni pajzson ezüst pólyában három, jobbra úszó kék hajó. Érdekes, hogy a címer toroni volta ellenére nélkülözi a toroni hajózáslókból eredő díszes kárpitot, amiről az újtoroni címereket (nem kyr nemesházak) fel lehet ismerni.

Az en Krihhyl Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz. 3604/3635-3693 **Daelor en Krihhyl** (89)

felesége (Psz. 3625) **Riole Refgol** (3611/3625-3691) (80)

első lánya **Ermiell en Krihhyl** (Psz. 3625-) (75-)

második lánya **Nierann en Krihhyl** (Psz. 3632-) (68-)

harmadik lánya **Dinnala en Krihhyl** (Psz. 3636-) (64-)

negyedik lánya **Silia en Krihhyl** (Psz. 3640-) (60-)

fia Ragor Modur en Krihhyl (Psz. 3643-) (57-)

ötödik lánya **Jessyra en Krihhyl** (Psz. 3652-) (48-)

Psz.3643/3693- **Ragor Modur en Krihhyl** (57-)

felesége (Psz. 3665) **Talina Vodrak** (Psz. 3645/3665-) (55-)

első fia **Tileo en Krihhyl** (Psz. 3668-) (32-)

második fia **Relengar en Krihhyl** (Psz. 3671- (29-)

lánya **Kirella en Krihhyl** (Psz. 3676- (24-)

6. dal Zuran Ház

Eredet: dolamin

Vallás: Pyarroni

Politika: Baraad-barát, Abaszisz-barát, Horen-ellenes

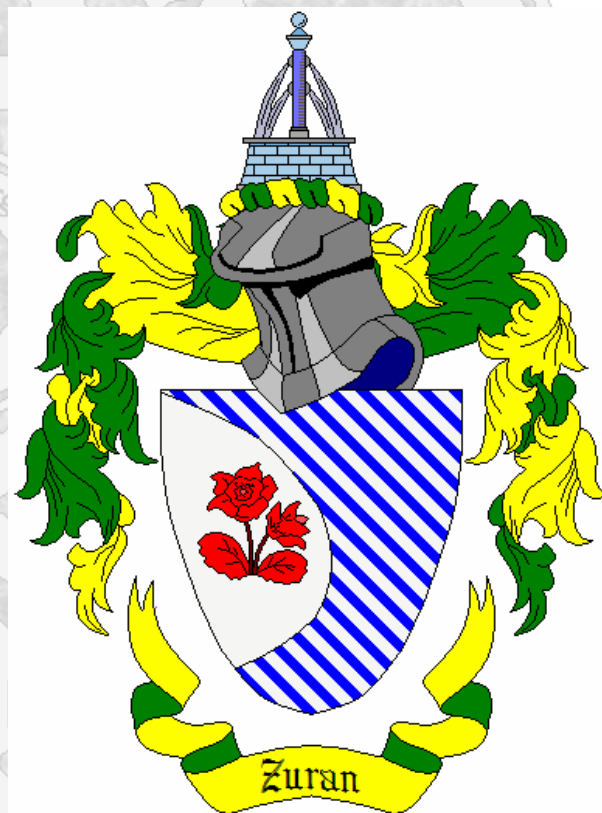
Gazdaság: belső kereskedelem

Családfő: Relnand és Hontorr dal Zuran (31)

Dolamin eredetű, helyi származású család. Sokáig nemesi rang nélkül voltak jelentős Ház Caedonban, ám az újabb idők hóbertjaképpen maguk is nemesi rangra tettek szert, nem kevés anyagiakat áldozva erre, Psz. 3200-ban. Különlegesen büszkék erre, mivel szerintük – és valóban – igen nehéz, és nem akárki teljesítheti ezt. Ennek megfelelően igen kényesek nemességük megítélésére.

A dal Zuran Ház uralja Caedon szárazföldi kereskedelmét és a város belső kereskedelmi ügyeit. Számos szállítási előjoga van a többi Házzal szemben, ám a tengeren nem úr, mindössze három hajóval rendelkezik, és csak egy alkalmas komoly szállításra. Politikáját tekintve Baraad-barát, szerinte a háborút is a rossz hozzáállás okozta. Abaszisszal is baráti viszonyt szeretne, neki értelemszerűen a szárazföldi kapcsolatok lennének gyümölcsözőek. De nem Horennel, mivel ott jobban ráálltak már a szárazföldi kereskedelemre, minden bizonnyal az ő áruik is megvámolásra kerülnének, ezért nem támogatja a perszonál unió gondolatát. A dal Zuran Ház Pyarron hitén van, elsősorban Dreina hívei. A Ház különlegessége, hogy dzsad tanácsadók vannak, egyenesen Dsidonból. A Ház kapcsolatai a szárazföldön messzire nyúlnak. Állítólag ők foglalkoztatják a legtöbb kalandozót.

A Ház emellett jelentős szerepet vállalt a város védelméből, a városőrség nagy százaléka a Ház felügyelete alatt működő harcos-iskolában tanul, amit Caedon Gyöngyeinek neveznek. A Pyarroni

egyház is támogatja, ugyanis nem csak fegyveres, de jelentős kulturális oktatás is folyik. Jó a kapcsolata a la Mervil Házzal, jelenleg házassági kötés is van közöttük.

A ház feje kettős, a 41 éves ikerszületésű Relnand és Hontorr dal Zuran látja el. A két tojásként hasonlító, magas, szőke fiúk fiatalon a polgárhölgyek álmai voltak, mára megállapodtak, apjuk halálával nagy felelősség szakadt rájuk. Relnand Dreina paplovagja, Hontorr pedig inkább tudományos érdeklődésű, művelt férfi, bár iskolájukat ő is elvégezte, remekül bánik a törkarddal is, bár ezt nem nagyon mutogatja. Mindketten a nemesi tanács tagjai, így az a család kettős vezetése alatt hét tagú – hála Dreina paplovagjának jogi bravúrjának. Probléma csak a jövőben várható, ugyanis mindkét fiúnak van örököse, és mindkettőt egy másik befolyásos caedoni család támogatja.

A Ház címere dolamin pajzs kékkel és ezüsttel vékony harántvágva, jobb oldalon ezüst karéjban vörös virág.

A dal Zuran Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz. 3636/3657-3687 **Ulkas dal Zuran** (51) meghal a caedoni csatában
felesége (Psz.3658) **Terrase Gorkon** (Psz. 3638/3658-3692) (54)
első fia Relnand dal Zuran
második fia Hontorr dal Zuran

Psz. 3659/3687- **Relnand dal Zuran** (41-)
felesége (Psz. 3683) **Carille si Avant** (3665/3683-) (35-)
lánya **Tiene dal Zuran** (Psz. 3686/3699-) (14-) (Enit la Mervil felesége lesz.
fia **Egadar dal Zuran** (Psz. 3689-) (11-)

Psz. 3659/3687- **Hontorr dal Zuran** (41-)
felesége (Psz.3680) **Irenna la Mervil** (Psz.3662/3680-) (38-)
fia **Karron dal Zuran** (Psz. 3681-) (19-)
lánya **Lusile dal Zuran** (Psz. 3684-) (16-)

7. del Jahir Ház

Eredet: aszisz

Vallás: Pyarroni

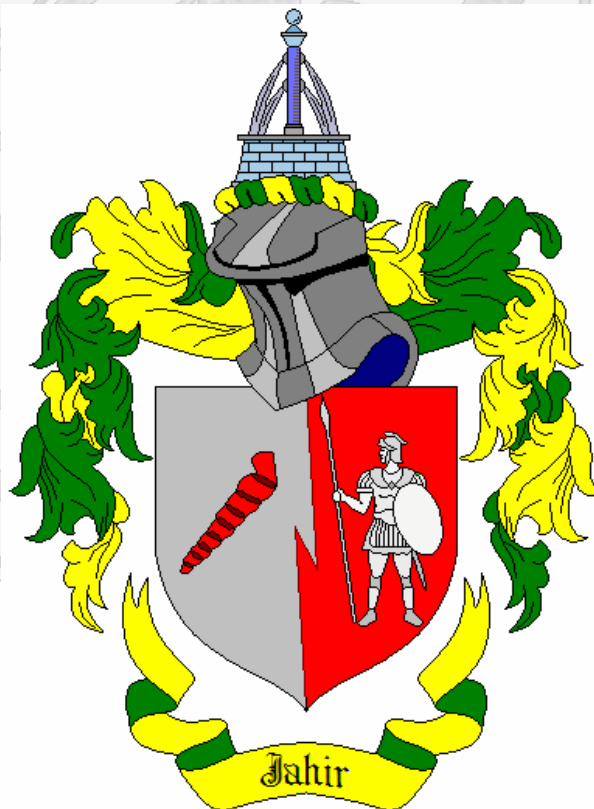
Politika: Baraad-semleges, Abaszisz-semleges,
Horen-semleges

Gazdaság: kereskedelem, raktarak-vámok

Családfő: Ulerb del Jahir (37-)

Aszisz eredetű kereskedőcsalád. A Psz. 3200-as évek elején települtek Caedonba, és fokozatosan beálltak a kereskedőcsaládok sorába. Nemesi rangot a Tizenharmadik zászlóháborúban zsoldosként küzdő hős, Asather Rindol cwa Jahir szerezte, akinek Erigow uralkodója adományozta vitéz cselekedeteiért, Psz. 3616-ban. A nevet később asziszosították, így mára a del előnevet használják.

A család a nyugati irányba folytatott kereskedelmet tartja kezében. Tengeren és szárazföldön egyaránt kereskednek Abaszisszal.

Politikája Baraaddal szemben semleges, bár annak Abaszisztól való esetleges elszakadását támogatja, hiszen így neki kedvezne a kereskedelem helyzete. Abaszisszal szemben semleges, mint ahogy Horennel is, mindkettővel jó kereskedelmi viszonyt tart fenn. A Ház a Pyarroni hitet követi.

Jelentősek az alvilági kapcsolatai, egyesek szerint még a Kobrákkal is kapcsolatban állnak, merészebb feltételezések szerint az ő itteni támaszaik. Szintén merész elképzelések szerint azért olyan semlegesek, mert mindenben a Család érdekei szerint döntenek.

A Ház feje a 26 esztendő, karizmatikus Uklerb del Jahir. Az energikus, bálok középpontjaként szereplő, ötletes, lendületes családfő a nemesi tanácsnak is tagja, és megfelelő elszánással és szakértelemmel vezeti Házát. Felesége Sussin Tersal, a caedoni származású polgárleány. Fiuk a kis Dorion.

A Ház címere villámosan felezett aszisz pajzs, a jobb mezőben abbit alapon vörös tengeri csigaház, a baj félben vörös alapon ezüst lándzsás álló emberalak.

A del Jahir Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz. 3576/3612-3641 **Asather Rindol cwa Jahir** (65)

...

Psz. 3619/3642-3688/3691 **Mandon del Jahir** (72)

felesége (Psz. 3650) **Susanne Darothel** (Psz. 3626/3650-3691) (65)

lánya **Telyah del Jahir** (Psz.3652/3669-) (48-) Uneb Danak tel Agral felesége lesz.
fia Uklerb del Jahir

Psz. 3663/3688- **Uklerb del Jahir** (37-)

felesége (Psz.3695) **Sussin Tersal** (Psz. 3677/3695-) (23-)

fia **Dorion del Jahir** (Psz. 3695-) (5-)

8. deh Orbel Ház

Eredet: lupár

Vallás: Pyarroni

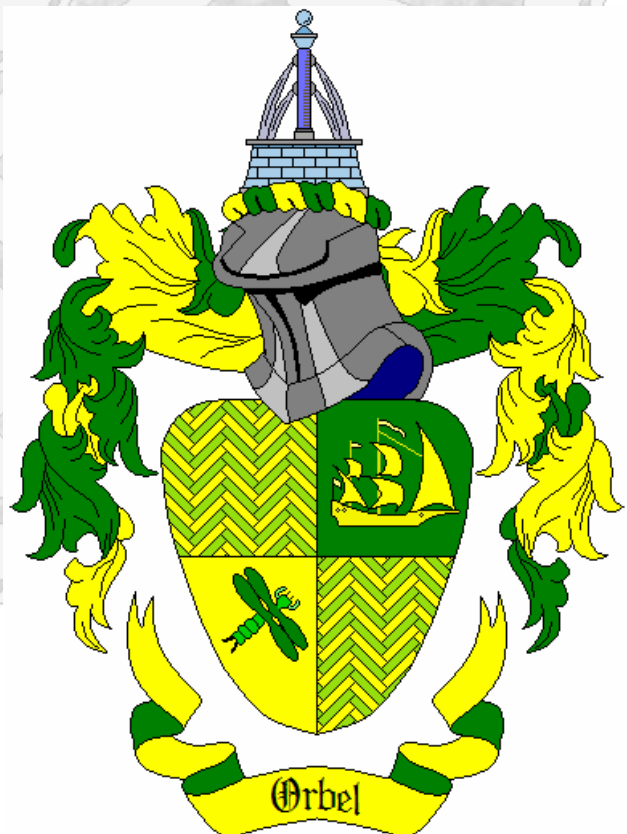
Politika: Baraad-ellenes, Abaszisz-semleges, Horen-ellenes

Gazdaság: víz-kereskedelem

Családfő: Dorles deh Orbel (53)

Lupár származású, helyi kereskedőcsalád. Különleges jogokat szerzett az Istenek Forrásának vizének kereskedelmére, melyből jelentős haszonra tesz szert. Természetesen kitalálták a módját, hogyan adhatják át időlegesen és persze méregdrágán ezeket a jogokat másoknak is. A Psz. 3300-as évek közepén emelkedtek kismemesi rangra, a városnak tett szolgálatai fejében, a nemesi tanácstól adományozásából – nem kevés aranyért.

A Ház politikáját tekintve Baraad-ellenes, hajói kiemelt célpontot jelentenek a baraadi kalózok számára, még akkor is, ha gyorsjárású és biztonságos

hajók, melyeket erős hadihajók kísérnek. A deh Orbel Ház mesteri módon szervez folyamatosan változó védelmet szállítmányai biztosítására, hol toroni hadihajók, hol kalózok, hol a Nagykirály flottájának galleonjai, hol kalandozók kísérik őket. Abaszisz irányában semleges, míg a Horennel kötendő szövetséget nem támogatja, neki a kis állam, és a saját jogai fontosak. A Családfő nem tagja a városi tanácsnak, a kisebb kereskedőcsaládok között tartják számon.

Jó a kapcsolata a szintén a vízkereskedelemből hasznot szerző Bayan Castello Házzal, már-már szövetséginek mondható, noha vigyázniuk kell, mert a víz legkisebb akár látszólagos kisajátítására tett kísérletet a városi tanács hagyományosan megtorolja, eddig sikerrel tartotta meg mindannyiuk érdekében a város kezében. A deh Orbelek a Pyarroni panteon hívei.

A Ház feje az 53 éves Dorles deh Orbel. Szakértő hajós, tanult, érdeklődő ember. Délvidéki Akdaurból származó felesége Kariella, két fiuk (28,22) és két lányuk (33,18) van.

A Ház címere négyelt lupár pajzson a jobb pajzsfő és a bal pajzsláb arannyal és zölddel szövött, a baj pajzsfőben tengerzöld alapon balra úszó arany hajóval, a jobb pajzslábban tengerzöld szitakötővel.

A deh Orbel Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz. 3647/3673- **Dorles deh Orbel** (53-)

felesége (Psz. 3667) **Kariella dan Ocraln** (Psz. 3649/3667-) (51-)

első lánya **Barebbe deh Orbel** (Psz.3667-) (33-)

első fia **Paddon dan Orbel** (Psz.3678-) (28-)

második fia **Mavin dan Orbel** (Psz.3677-) (22-)

második lánya **Alegria dan Orbel** (Psz.3682-) (18-)

9. deh Morfek Ház

Eredet: lupár

Vallás: Pyarroni

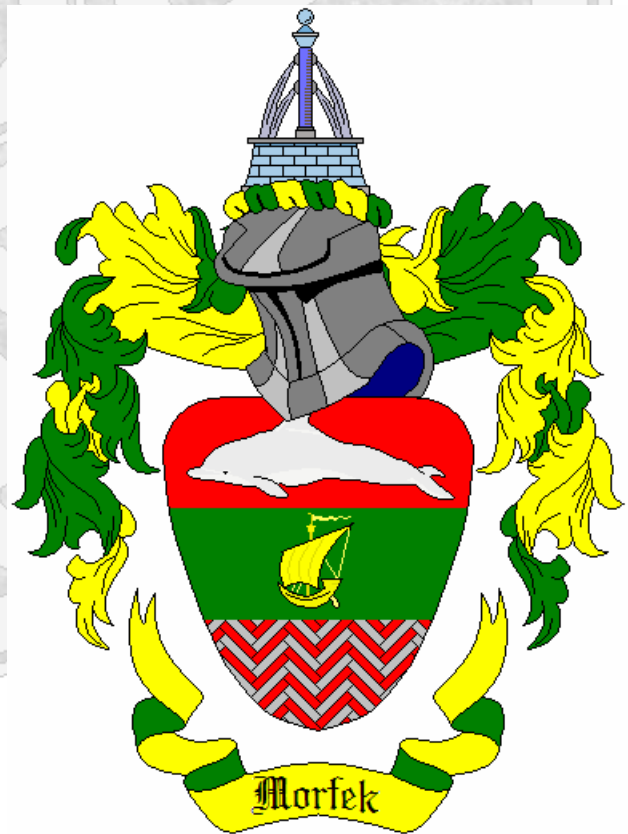
Politika: Baraad-semleges, Abaszisz-semleges, Horen-barát

Gazdaság: Hajózás, kereskedelem, halászat

Családfő: Tersal deh Morfek (59)

Lupár eredetű, helyi család. Psz. 3505-ben szereztek nemesi rangot, és vagyont, nem teljesen tisztázott körülmények között. A nemesi tanácsnak nem tagjai, ám a vagyonos, újnemes kereskedőházak közé tartoznak.

A deh Morfek Ház fő bevételét a tengeri hajózás, kereskedelem, és halászat adja. A rossz nyelvek szerint a kalózkodás is, bár nyilván nem lehet olyan szinten, mint a baraadi kalózpátriárkák. Számos hajóval rendelkezik, melyeket főleg bérbe adnak. Minden szállítanak, amit lehet – néhanapján óvatosan bár, de más Házak monopóliumába is beleütik az orrukat. Politikájukat tekintve Baraaddal semleges a viszonyuk, bár szintén a rossz nyelvek még bizonyos területfelosztásról is beszélnek a kalózok között, ami

csak azért furcsa, mert az erősebb nem osztozkodik. Abaszisz felé szintén semleges a viszony, míg Horennel kapcsolatban helyeslik a szövetség keresésnek lehetőségét.

A Ház kiváló hajósai révén előkelő helyen szerepelt a caedoni flotta vezetésében, ám a caedoni csatában sokan meghaltak, a család még mindig gyászolja nagy hajóskapitányait és katonáit. A Ház a Pyarroni vallást követi, különösen Antoh hite népszerű köreibben, olyannyira, hogy több fiuk is a tengerűrnő szolgálatába szegődött.

A Ház feje az 59 éves Tersal deh Morfek, igazi hajóskapitány, aki csodával határos módon az első sorokban élte túl a caedoni flotta pusztulását, a szóbeszéd szerint drága pénzen bérelt kalandozók vigyáztak rá, a vadabb elképzelések szerint nem is kellett fizetni nekik. Felesége a horeni származású Igriee, aki bár nem olyan szép, legendák szólnak tehetségéről, mint az irodalom, mind a hárfajáték terén. Két lányuk, (41, 35) és három fiuk (39, 31, 27) van.

A Ház címere vízszintesen harmadolt lupár pajzson a pajzsfőben vörös alapon jobbra úszó ezüst delfin, középen tengerzöld mezőben arany hajó, a pajzslábban vörös-abbít szövés.

A deh Orbel Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz. 3631/3642- **Tersal deh Morfek** (69-)

felesége (Psz. 3659) **Igriee tel Ersimbhar** (Psz. 3639/3659-) (51-)

első lánya **Seira deh Morfek** (Psz.3659-) (41-)

első fia **Abalon deh Morfek** (Psz.3661-) (39-)

második lánya **Ellagra deh Morfek** (Psz.3666/3685-) (35-) Grengor tel Franigan felesége lesz.

második fia **Gurdhar deh Morfek** (Psz.3669-) (31-)

harmadik fia **Druwal deh Morfek** (Psz.3673-) (27-)

10. dal Anktor Ház

Eredet: dolamin

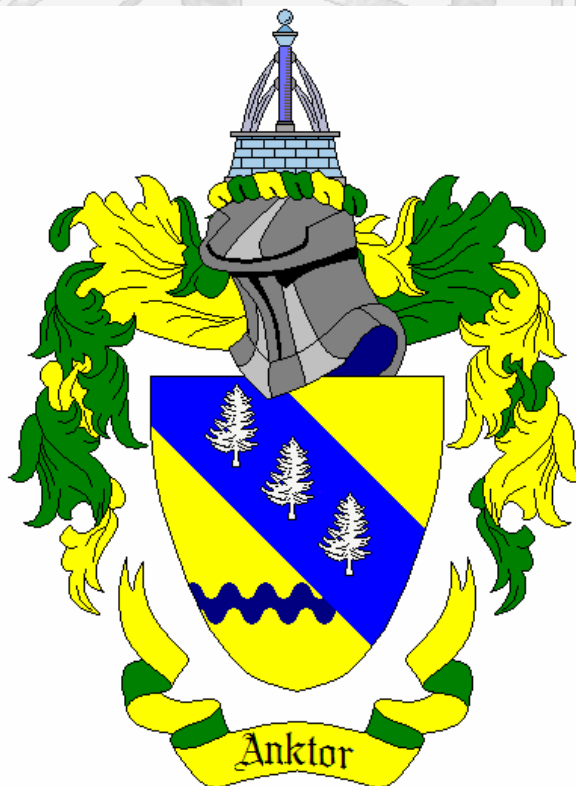
Vallás: Pyarroni

Politika: Baraad-semleges, Abaszisz-semleges, Horennellenes

Gazdaság: kereskedelem (rabszolga)

Családfő: Veriz dal Anktor (30-)

Dolamin eredetű, helyi kereskedőcsalád. Régóta foglalkoznak hajózással, kereskedelemmel, jellemző rájuk, hogy saját hajójuk csak kevés, viszont igen sok bérelt, és különböző szerződésekkel szolgálatra bírt hajójuk van, ez szerintük minimalizálja az esetleges veszteségeket. Ez beigazolódni látszott a Psz.3687-es vereség után, amikor a kereskedőházak flottáinak Caedonban horgonyzó hajóinak nagy része elpusztult, és hónapokig csak a leggyorsabban feléledni tudó dal Anktor flotta volt képes jelentős szállításokra. Megerősödni így sem tudtak annyira például, hogy a

nemesi tanácsba kerüljenek. Nemesi rangot a Ház Psz. 3487-ben vásárolt a caedoni Nemesi Tanácstól.

A dal Anktor Ház semleges vizont tart fent Baraad irányába, bár a vereség természetesen őket is hátrányosan érintette, belátták, hogy az erősebbel kár lenne hadakozni, a kereskedelemre koncentrálnak inkább. Abaszisz irányában szintén semlegesek, ám a Horennel kötendő szövetséget kifejezetten ellenzik, az nem tenne jót kapcsolataiknak. A Ház a Pyarroni vallás híve, bár nem mondhatók hitbuzgónak.

A Ház a bérelt szállítások mellett kiemelkedő a rabszolga-kereskedelem terén, olyan árut is a fedélzetekre vesz, melyek elől még a haszonlesőbb Házak is elzárkóznak politikai, vagy ideológiai, vallási kérdések miatt. Jó kapcsolatot ápol a Lánctarátok nevű toroni rabszolgakereskedő társasággal is. Korábban nyitogatták szárnyukat kelet felé is, kezdetben tagjai voltak a Húsz Galleon kereskedelmi szövetségnek, ám pár év elteltével – az ezt szorgalmazó családfő halála után – felmondták a szerződéseket. Jó a kapcsolatuk a si Avant Házzal is, két házasság is köti őket egymáshoz.

A családfő a 30 éves Veriz. Apja, Direggal a caedoni csatában esett el, a Házat Psz. 3692-ig anyja, Miressy vezette. Veriz tanult, türelmes ember, állítólag mindenhez hozzá tud szólni, és minden cselekedetét tudatosan tervezi. A magas, fekete hajú férfi állítólag még a mágia használatához is konyít egy keveset. Felesége a fiatal Alegria den Orbel, gyermekük nincsen.

A Ház címere kheton pajzson arany alapon kék harántpólyában három ezüst fenyő, a pajzslábban tengerkék hullámpólyával.

A dal Anktor Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz. 3639/3665-3687 **Direggal dal Anktor** (48) meghal a Caedoni csatában.

felesége (Psz. 3664) **Miressy Ezollar** (Psz. 3644/3664-) (56-)

első lánya **Rebberh dal Anktor** (Psz.3666-) (34-)

második lánya **Tiralla dal Anktor** (Psz.3668-) (32-)

első fia Veriz dal Anktor (Psz.3670-)

harmadik lánya **Ermiell dal Anktor** (Psz.3671-) (29-)

második fia **Tifud dal Anktor** (Psz.3674-) (26-)

negyedik lánya **Lseracce dal Anktor** (Psz.3677-) (23-)

Psz. 3644/3664/3687-3692- **Miressy Ezollar** (56-)

Psz. 3670/3692- **Veriz dal Anktor** (30-)

felesége (Psz.3693) **Alegria den Orbel** (Psz.3682/3693-) (18-)

11. La Mervil Ház

Eredet: aszisz

Vallás: Pyarroni

Politika: Baraad-semleges, Abaszisz-ellenes, Horenbarát

Gazdaság: mezőgazdaság

Családfő: Enit la Mervil (44-)

A szisz eredetű kismemesi család, Psz. 3120-ban hagyta maga mögött Toranik tartományt, igen véres körülmények között. Caedonban megtelepedve a békés, szövetségeseket kereső életmódot folytatta. Lassan elérte, hogy a város körüli mezőgazdaság egyik irányítója lett, ezt, és üzleti érzékét is hozta magával Abasziszból. Bekerült a caedoni nemesek közé, ám hatalma kevés volt ahhoz, hogy a legnagyobb kereskedőcsaládok közé emelkedhessen.

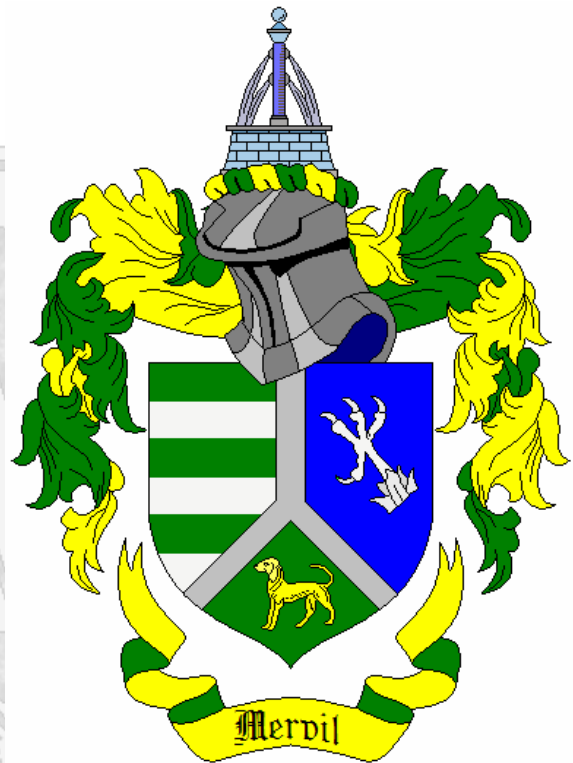
A Ház maga is jelentős birtokokkal rendelkezik – a Caedon körüli, még a városállamhoz tartozó földek majd fele az övé. Emellett számos, a mezőgazdasági termékekre vonatkozó monopóliummal és kereskedelmi joggal rendelkezik, melyek szintén hasznot hajtanak neki. Foglalkozik a közeli kereskedelemmel is, számos ilyen jellegű kapcsolata van Horennel. Politikailag Baraad tekintetében semleges, a külső háború csak normális, Caedoni család volta miatt érinti. Abaszisz ellenes, nem felejtette el a régi sérelmeket, egyáltalán nem szállít oda, és a vele való bármilyen szövetségi javaslatra is heves ellenállással reagál. Horennel pedig baráti a viszonya, a saját kapcsolatai mellé is szívesen látná a két állam szövetségét. A család a Pyarroni panteont tiszteli. A ház ismert és kedvelt vadászataikról, kiváló solymászaik és kutyáik vannak, ezek tenyésztésével régóta foglalkoznak.

A Háznak különösen jó a viszonya, és jelenleg házassági szövetségis jellemzi a dal Zarun Házzal. A szóbeszéd szerint a nemesi tanács többször is megakadályozta, hogy a város engedélye nélküli előnyökkel kereskedhessen a városban amúgy is hiánynak számító mezőgazdasági termékekkel a két Ház. Állítólag kapcsolatban állnak a helyi, nem túl jelentős hatalommal bíró tolvajokkal is.

A Ház vezetését az idős Tirlas-Gar la Mervil lovag Psz. 3691-ben fiának, Enitnek adta át. Enit, aki idegenkedik a lovagságtól, ám annál ügyesebb politikus, tőr kard és szóforgató, méltó utóda igyekszik lenni apjának, bár a hírek szerint erkölcsösségben és tiszteletben messze elmarad tőle. Felesége Tiane dal Zarun, a házak közötti szövetség jegyében férjhez adott fiatal lány máris egy lánnyal ajándékozta meg férjét, akinek van egy házasság előttről származó, nyíltan befogadott fia, Edurid.

A Ház címere abbit villával harmadolt aszisz pajzs, a jobb mező tengerzölddel és ezüsttel ötször vágott, a balban kék alapon álló, ezüst ragadozó madár láb, a pajzstalpban tengerzöld alapon arany kutya.

A la Mervil Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz. 3636/3661-3691/- **Tirlas-Gar la Mervil** (64-)

felesége (Psz. 3657) **Elissya Lisennin** (Psz. 3640/3657-) (60-)

első fia **Enit la Mervil** (Psz.3656-) (44-)

második fia **Huvad la Mervil** (Psz.3660-) (40-)

első lánya **Irenna la Mervil** (Psz. 3662/3680-) (38-) Hontorr dal Zuran felesége lesz.

harmadik fia **Aldor la Mervil** (Psz.3669-) (31-)

második lánya **Arena la Mervil** (Psz.3669/3687-) (31-) Garhun tel Vadantyn felesége lesz

Psz. 3656/3691- **Enit la Mervil** (44-)

felesége (Psz. 3699) **Tiene dal Zarun** (Psz.3683/3699-) (17-)

első lánya **Seena la Mervil** (Psz.3699-) (1-)

mostoha fia **Edurid la Mervil** (Psz.3684-) (16-)

12. Frangen Ház

Eredet: dolamin

Vallás: Pyarroni

Politika: Baraad-semleges, Abaszisz-semleges, Horen-semleges

Gazdaság: kézműipar

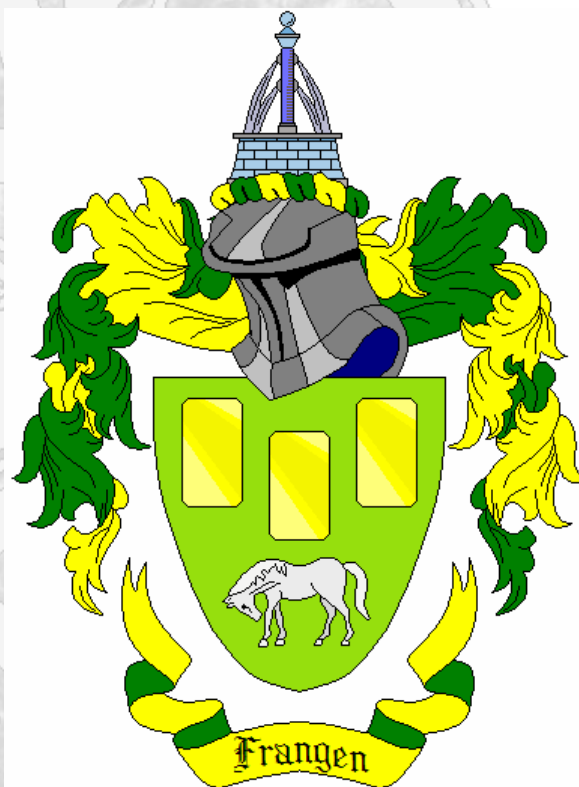
Családfő: Zildan Frangen (48)

Dolamin származású, helyi család. Bár jelentős vagyonnal rendelkezik, még nem érte el a nemesi szintet. Címerviselési joggal, és számos kiváltsággal is rendelkezik, és pályázik a nemességre is.

Tevékenységre a kézműipar területeinek uralma jellemző, különböző járulékok és kiváltságok révén szerzi jövedelmének egy részét. A család birtokában van Caedon egyetlen kocsikészítő céhe is, ami szintén jelentős hasznot termel. A politikába még csak belekóstolgat a Ház, a nemesi tanácsnak nem tagja. Baraad tekintetében nem erőlteti a háborút, ám a barátkozást sem tartják jó ötletnek. Abaszisz tekintetében is semlegesek, akárcsak Horennel kapcsolatban. A Ház a Pyarroni vallást követi. A családnak híresen gyönyörű udvarháza van Caedon mellett, és szintén híres lovairól, ménese nem csak nagy, de jelentős, és számos különleges egyed tartalmaz, még egy pegazus pár is található benne, mely a ménes dísz.

Igyekszenek jó kapcsolatot kialakítani a legtöbb nemesi Házzal, különösen az Országbáróságot birtokló Homersekkel, ám mindeddig nem sikerült szorosabb szálakat szöni bárkivel is. A rossz nyelvek szerint a hamisításból is jelentős bevételre tesznek szert.

A Családfő a 48 esztendő Zildan Frangen, kiváló lovas, vadász és íjász. Birtokát, és az üzleti ügyeket kiváló, fizetett ügyintézőkkel intézteti, ő maga az életet szereti élvezni. Bár számos asszony szívét összetörte már, és a birtokán nyolc gyermeke is nevelkedik, megházasodott, felesége a helyi származású, szabados és kacér Tersa lett, aki nemrégiben fiút szült a Ház urának.

A Család rendelkezik címerviselési joggal, címere kheton pajzsban zöld alapon a pajzsfőben három arany tömb, a középső lecsúsza, a pajzstalpban ezüst, álló, fejét lógató ló.

A Frangen Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz. 3652/3686- **Zildan Frangen** (48-)

felesége (Psz. 3693) **Tersa Rehdong** (Psz. 3675/3693-) (25-)

fia **Felip Frangen** (Psz.3694-) (6-)

13. tel Marendan Ház

Eredet: aszisz

Vallás: Pyarroni

Politika: Baraad-semleges, Abaszisz-ellenes, Horenbarát

Gazdaság: mágikus tárgyak kereskedelme

Családfő: Bragga tel Marendan (25-)

A szisz származású, nemesi Ház, Psz. 1860-as években származtak el Nyktalosból. Állítólag egy kevésbé megtúrt oldalág volt, amely, miután az otthoniakat teljesen kiirtották a nemesi torzsalkodások során, a család fő ágává váltak.

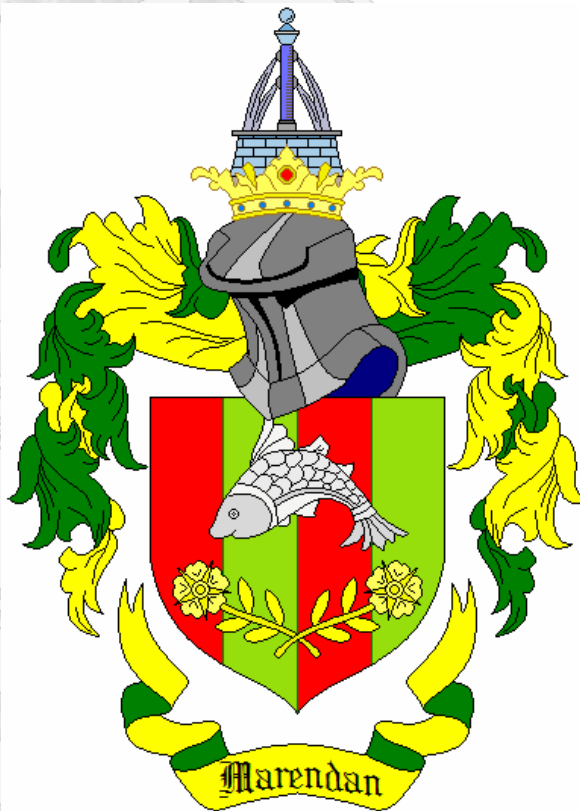
A Ház különleges előjogokat szerzett a mágikus tárgyak kereskedelme terén. Ez nem csak pénzbe került, a családból számos tanult ember, művelt varázsló került ki az idők során, ma is hagyomány, hogy a Ház tagjait ilyen iskolákba íratják. A közeli Baraaddal szemben semleges álláspontot képvisel, ám Abaszisszal szemben ellenséges, ez a ház múltjával magyarázható. A déli szomszédal való barátságban látja a városállam boldogulását, jó a kapcsolata több horeni Házzal is. A Ház Nemesi Tanács, a független, és a nemesek által irányított, semleges Caedon híve. A del Marendanok a pyarroni vallás hívei, leginkább Dreina és Adron kultusza dívik köreikben.

A Ház jó viszonyt ápol, és több taggal is rendelkezik a Pecsét Őre rendben, és így a si Avant Házzal is, nemkülönben jó a viszonya a dal Bayan Castellokkal. Több tagjuk is eljutott Doranba, így nem csak kapcsolatuk, de ismerőseik is akadnak az Északi Szövetség varázslóállamában. A pletykák szerint, a varázstárgyak kereskedelme okán, kapcsolatban áll olyan szervezetekkel is, mint a Pentádbeli Hiwithek rendje.

A Ház vezetője a Psz. 3690-ben kalandozók által meggyilkolt Turon tel Marendan fia, Bragga lett, miután elérte nagykorúságát és befejezte tanulmányait, a köztes öt esztendőben a segítőkész Bayan Castellok irányították a család ügyeit.

A tel Marendan Ház címere aszisz pajzson háromszor vágott, vörös-zöld mezőben ezüst halat alatta két, keresztbe tett arany rózsát ábrázol.

A tel Marendan Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz. 3654/3675-3690 **Turon tel Marendan** (36)
 felesége (Psz. 3674) **Isella dal Bayan Castello** (Psz. 3655/3674-) (45-)
 fia **Bragga tel Marendan** (Psz. 3675-) (25-)
 első lánya **Neliah tel Marendan** (Psz. 3678-) (22-)
 második lánya **Arien tel Marendan** (Psz. 3683-) (17-)
 Psz. 3690-3695-ig a Bayan Castellók igazgatják a Ház ügyeit.
 Psz. 3675/3695- **Bragga tel Marendan** (25-)

14. tel Vadantyn Ház

Eredet: aszisz

Vallás: Pyarroni

Politika: Baraad-semleges, Abaszisz-semleges,
 Horen-ellenes

Gazdaság: katonáskodás

Családfő: Garhun tel Vadantyn (34-)

Aszisz származású, Psz. 2958-ban, Nyktalosból áttelepült nemesi család. Állítólag nem véletlenül különböztek össze a tartomány uraival éppen a X. Zászlóháború alatt, ugyanis élesen bírálták az aszisz politikát.

A tel Vadantyn ház kezdetei óta katonáskodással foglalkozik, nemesi címük is egyik ősük hősiességének jutalma. Caedonban is hamar megtalálták a maguk szerepét a caedoni őrsgben, illetve a flottánál is, a Ház fiai szinte folyamatosan jelent vannak a városállam fegyveres erejében. Politikájára a Horen ellenesség jellemző, és a toroniakat sem szeretik. Baraaddal és Abaszisszal szemben a békés együttélés, a semlegesség hívei. Támogatják a flotta fejlesztését, álláspontjuk szerint a kalózokat is inkább tönkrezúzni kell, mint egyezkedni velük.

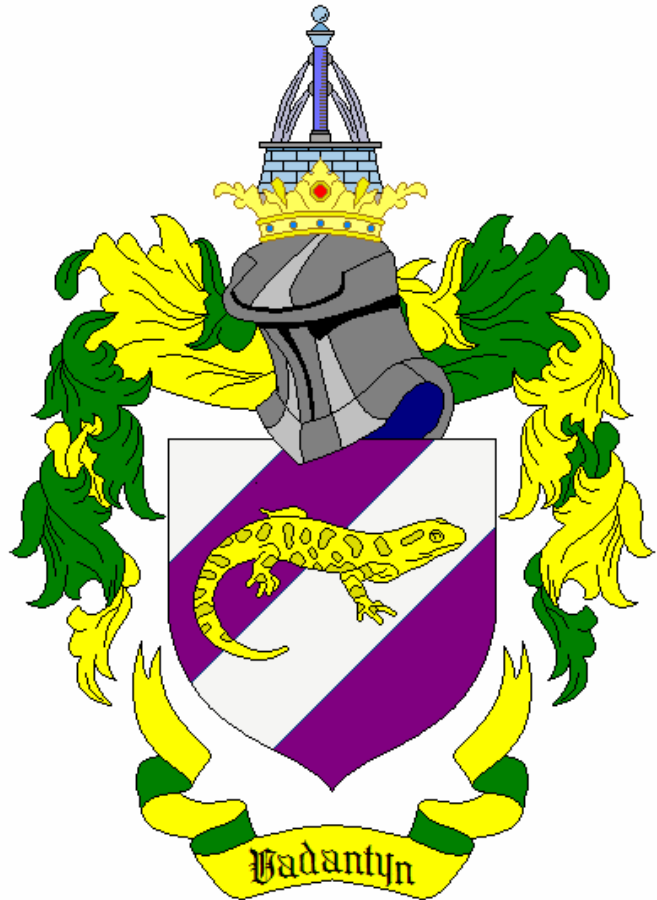
A Vadantyn Ház hagyományosan a Pyarroni Panteon isteneinek tanait követi.

A Ház jó kapcsolatot ápol a tel Ralist Házzal, és a Nemesi Tanács támogatói akár az Országbárával szemben is.

A Ház feje a 34 éves Garhun tel Vadantyn, apja caedoni csatában bekövetkezett halála után vette át a ház irányítását, egyetlen megmaradt fiúként. Garhun remek harcos hírében áll, ezt erőteljes alkata, méltóságteljes megjelenése is alátámasztja. Felesége Arena la Mervil, a fiatalon megházasodott, csúnyácska, ám kedves, és állítólag az ágyban is tehetséges hölgy. A nemei köröket kiváló ízlésével, és humorával büvöli el. Egy lányuk és egy fiuk van.

A Vadantynok címerében aszisz pajzson, háromszor jobbra süllyedően, ezüsttel és bíborral vágott mezőben arany szalamandra.

A tel Vadantyn Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz. 3621/3686-3687 **Ardun tel Vadantyn** (66) meghal a caedoni csatában.
 felesége (Psz. 3654) **Erisella Torbuk** (Psz. 3633/3654-3693) (60)
 első fia **Rawud tel Vadantyn** (Psz.3655-3687) (32) meghal a caedoni csatában.
 második fia **Uleb tel Vadantyn** (Psz. 3659-3687) (28) meghal a caedoni csatában.
 lánya **Krestille tel Vadantyn** (Psz. 3661-) (39-)
 harmadik fia **Garhun tel Vadantyn** (Psz. 3664-)
 Psz. 3664/3687- **Garhun tel Vadantyn** (34-)
 felesége (Psz. 3687) **Arena la Mervil** (Psz.3669/3687-) (31-)
 lánya **Kirella tel Vadantyn** (Psz. 3688-) (12-)
 fia **Voldasz tel Vadantyn** (Psz. 3692-) (8-)

15. si Avrol Ház

Eredet: sinemosi

Vallás: Pyarroni

Politika: Baraad-ellenes, Abaszisz-barát, Horensemleges

Gazdaság: fegyverek kereskedelme

Családfő: Adlam si Avrol (36-)

Sinemosi származású nemesház.

Nemességüket még a Sinemosi ligában szerezték, ám Caedonban is megerősítették, miután Barril si Avrol vezette a Caedont Psz. 2898-ban felszabadító sinemosi csapatokat. A hős vezért a nemesek megválasztották az elüldözött davaresi országbáró helyére, és Barril családjával Caedonba települt.

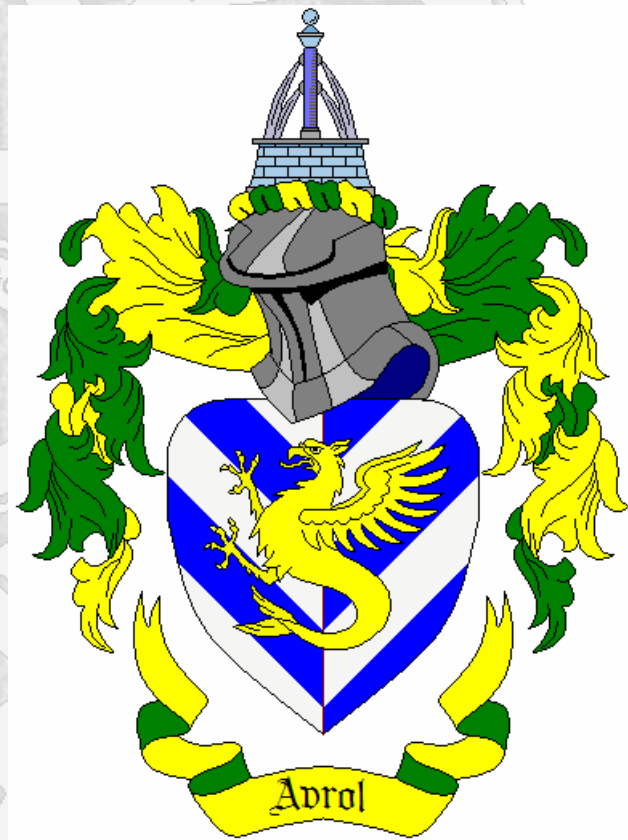
A si Avrolok a dicső múlt mellett is csak kismemesi rangban maradtak, gazdasági hasznot csupán a fegyverkereskedelem hoz nekik, amely bár kifizetődő, mégsem hajt tetemesnek mondható hasznot. Politikai beállítottságukat tekintve az Országbáró elkötelezett hívei. Baraaddal szemben ellenséges álláspontot képviselnek, inkább a közeli nagyhatalom, Abaszisz felé közelednének. Horennel kapcsolatban semleges nézetet tartanak elfogadhatónak. A Ház a pyarroni vallást, különösen Antoh tanait tiszteli.

A si Avrol ház jó viszonyt tart az országbárói dal Homers Házzal. Emellett törekszik mindenkivel tűrhető kapcsolatban lenni, vezetőik rendre kimaradnak az összeesküvésekből.

A Ház feje a 36 éves Adlam si Avrol. A fiatal családfő a lelkes politikus, és a pletykák szerint az ajzó és bódítószereket sem veti meg, állítólag erőszakos felesége, Lura Tersol vezet helyette. Két fiuk és egy lányuk van.

A család címere sinemosi pajzson közepén megtört süllyedő négyszeres ezüst-kék vágáson arany tengeri sast ábrázol.

A si Avrol Ház eddig kidolgozott családfája (Psz. 3700):

Psz. 2864-2898-2942 **Barril si Avrol** (78)

...

Tessalia si Avrol (Psz. 3640/3659-) (60-) Ares dal Bayan Castello felesége lett.

Psz. 3664/3683- **Adlam si Avrol** (36-)

felesége (Psz. 3684) **Lura Tersol** (Psz. 3663/3684-) (37-)

első fia **Ketan si Avrol** (Psz. 3686-) (14-)

lánya **Ascelle si Avrol** (Psz. 3688-) (12-)

második fia **Hakar si Avrol** (Psz. 3691-) (9-)

Caedon uralkodói

Caedon előjárója kezdetben a gazdag kereskedőkből kikerülő, a feljegyzések tanulsága szerint alkalmanként összeülő, és így változó összetételű kalmártanács. Az aszisz hódítással a városállam Nyktalos tartomány fennhatósága alá került, ám saját uralkodóval csak a Psz. 1853-tól rendelkezik, amikor a Nyktalosi hercegkapitány a dul Derl Házat nevezi ki hercegeként a város élére. A hercegek uralma a Psz. 2251-es toroni hódoltságig tartott, ekkor eltűntek Caedonból. A toroniak, később, a VII. Zászlóháború után a Davaresi herceg kinevezte Országbáró volt a város előjárója. Caedon felszabadulás után (Psz. 2898) is maradt az Országbároi tisztség, ám attól kezdve a Nemesek közül választott helyi nemes látta el. A Psz. 3342-től az Országbároi cím örökletessé vált, és a dal Homers család kezében maradt, ám megerősödött mellette a Nemesi Tanács szava is.

Caedon jelentősebb uralkodói

Adalan dul Oberan (Psz. 1742-1762)

Nyktalos hercegkapitánya Caedon meghódításának idején. Bár a hadjáratban személyesen nem vett részt, nem győzött gratulálni I. Marsidasnak a gyors győzelemért. Ajándékaival sem fukarkodott, nehogy az új meghódított területek Doriához hasonlóan járjanak, ám az istenek kedveztek neki, Caedont Nyktaloshoz csatolták.

Adalan elég bölcsnek bizonyult hozzá, hogy ne haragítsa magára a meghódított városállam már akkor is erős nemeseit, és uralma mellett számos dologban engedett a kalmártanácsnak.

Awerr dul Derol (Psz. 1956-1979)

Caedoni herceg a dul Derol Házból. Költséges kalandjairól volt nevezetes, amit a kalmártanács támogatott, ugyanis a herceg néha több hónapot is igénybe vevő utazásai alatt ők kormányozták Caedont, és Awerr visszatérte után sem mutatott nagy hajlandóságot arra, hogy keresztülhúzza terveiket.

A caedoni herceg állítólag többször járt a Déli városállamokban, és több szeretőt is tartott ott. Feltételezhetően ő alapozta meg a dul Derolok jó délvidéki kapcsolatait.

Marud dul Oberan (Psz. 1989-2029)

Nyktalos hercegkapitánya Eniessa Kersastin idején. Vonakodott a királyné támogatásában, aki ezért támogatta a hercegkapitány területeinek megnyirbálását. A caedoni kalmártanács jelentős területekkel, míg Obrat akkori ura, hú alattvalója Estion dal Naggarnis közbenjárt a kereskedőváros

függetlenedése ügyében. A hercegkapitány így rábólintott Caedon függetlenségére az Obrati bulla aláírásakor.

Daggar Eldon dul Derol (Psz. 2002-2019)

Caedon hercege az Obrati bulla aláírásának idején. A Caedonba beilleszkedő dul Derolok lassan a városállam önállósági törekvéseinek élére álltak, ennek ékes példája volt Daggar herceg is. A neves vadász kiválóan megértette magát a kalmártanáccsal, és büszkén utazott Obratba, ahol a kalmárok tanácsaival felvértezve megegyezett Eniessa Kersastinnal.

Dalmer dul Derol (Psz. 2124-2154)

Caedoni herceg a Psz. XXII. században. Ő vezette a városállam seregeit a Psz. 2154-es Sirály-dombi csatában is, ahol megsebesült, majd seregét a városfalak védelmébe vezette. Lábadozott még, amikor merénylők – minden bizonnyal II. Larad vizitorai – megölték.

Egron dul Derol (Psz. 2233-2251)

Caedon utolsó hercege. A pletykák szerint a toroni megszállás nem érte meglepetésként, ahogy azt sem tartják véletlennek, hogy a toroniak kezdetben nem foglalták el a felsővárost. Több történetíró szerint a herceg eladta a városállamot, és a toroniak neki adtak időt elmenekülni. Egyesek szerint a messze a Délvidéken telepedett le, magára hagyva Caedont; a kalmártanács nem tehetett mást, fejet hajtott a toroni concitator előtt.

Ulmerin Tagrar (2409-2429)

Caedon davaresi származású országbárója a VII. Zászlóháború végén. Mivel a városállam hiába várta a szövetséges csapatokat, a háborút lezáró Ifini paktum utáni évben – Psz. 2426-ban – lázadás tört ki az idegen uralom ellen. Az országbáró jó stratégának bizonyult, és szerencséje is volt, amíg a davaresi katonák a caedoniakkal csatáztak, testőrei - akik között állítólag toroni fejvadászok is szép számmal akadtak – törbe csalták a merénylőket. Ulmerin, akit a képeken mindig mellvértben ábrázolnak, példátlan bosszút állt. Több kereskedőház urának fiát túszként a Gyöngypalotába vitette, hajtóvadászatot indított az országbárói fejvadászok ellen, és rendszeres zsarolásokkal egymás elárulására kényszerítette a kalmárokat, akiket azután perbe fogott, és megkínóztatott.

Barril si Avrol (Psz. 2898-2942)

Sinemosi hadvezér, Caedon felszabadítója. Egyes történetírók véleménye szerint a sinemosi sereg eredetileg Ifin ellen indult, ám a tanácsadók, ágyasok mesterkedésének köszönhetően Caedon ellen fordult, és felszabadította a várost. Barril, mint Caedon védelmező hőse országbárói címet kapott, és Házát Caedonba költöztette. Övé volt az első az Istenek terén álló Nagyok Szobrai közül.

Korell tel Ralist (Psz. 3193-3202)

Caedon országbárója a Psz. XXX. század fordulóján. Felismeri a térkapuban rejlő lehetőségeket, és a Quiron Pentád Toronból száműzött magitora, a Daiquiss család szolgálatában jó lehetőségnek mutatkozott egy caedoni térkapuhoz. Az építkezések megkezdése után azonban az országbárót meggyilkolták lakosztályában. A szóbeszéd szerint a város több nemesénél is titokzatos alakok tettek

látogatást, mert az ügyet hamar elfelejtették, az építkezéseket leállították, és az új országbárónak eszébe sem jutott firtatni az ügyet.

Dalon dal Homers (Psz. 3675-3690?)

Caedon kétes népszerűségű országbárója a XIV. Zászlóháború előestéjén. A Nemesi Tanáccsal több összetűzése volt, míg végül sikerült megbuktatniuk őt. A tanács megbízottja sikerrel felkutatta Dalon eltitkolt, ám jog szerint előszülött testvérét, akit hazahoztak és meghívtak az országbárói posztra. A művelet nem volt egyszerű, állítólag kalandozók is jelentős részt kaptak az események alakításában, és Turon Marendan halálát is az ügyel hozzák kapcsolatba.

Máig nem tudni, pontosan mi lett a leváltott, és perbe fogott országbárával, mert Dalon Homers eltűnt Caedonból, így távollétében mondták ki hivatalfosztását – miközben persze a Tanács által megbízott kalandozók vadásztak rá a városban. Utóda a sokáig eltitkolt bátyja, Tagor lett.

Szószedet

Agunn (dzsad)

Vezető, aki az aranyak útvesztőjében kalauzol. A bankok, pénzintézetek vezetőit, kisebbeknél magát a tulajdonost megillető cím és megszólítás. Az Ibarában minden pénzzel kapcsolatos üzlet vezetőjére alkalmazható, így például egy tevéről üzemelő pénzváltóra is, míg különben csak a nagyobb bankok első emberére alkalmazzák. (S)

Dul Oberan Ház (asz)

Nyktalos hercegekaptányi Háza a Psz. 1742-es országalapítástól Psz. 2033-as bukásukig. Az ő tevékenységük alatt történt Caedon bekebelezése, és a caedoni herceg kinevezése. Bukásukat az Eniessa Kersastin örökösödése körüli káosz okozta. (S.)

Guld (évár)

Caedon városállamában használt pénznem. (Gyilkosság Caedonban modul,43/2/2)

Istenek Forrása (évár)

Caedon nevezetessége, és egyik fő bevételi forrása. A forrás vize gyógyító hatású, állítólag minden ismert betegsége gyógyulást kínál. Kereskedelmét a Városi Tanács szigorúan kezében tartja, varázspecsés üvegekben lehet hozzájutni. Állítólag a Psz.3687-es vereség közben, a várost is megmentette, a tűz oltásánál egyetlen cseppje több vödörnyi vízzel ért fel. (Gyilkosság Caedonban modul)

Országbárói fejdászgárda (évár)

Caedon országbárójának szolgálatában álló fejdász szervezet, Caedon védelmének leghatékonyabb védelmi ereje. (Gyilkosság Caedonban modul,32/1/1)

Sasfiókhöz fogadó (évár)

Caedon leghíresebb fogadója. (Gyilkosság Caedonban modul,23/1/2)

Fekete gyöngy (évár)

Testes, sok fűszerrel ízesített caedoni borféle. Egy sötét termésű növényből készítik, melynek főzetétől csillámló fekete színe lesz. Egy pohár ára 25 réz körül mozog. (Gyilkosság Caedonban modul,43/2/2)

Tenger lehelete (évár)

Tengeri növényekből készült, ritka, zamatos caedoni ital. Nehezen beszerezhető, ritka tengeri alapanyagokból készül, így ára elég magas, egy pohár akár 45 réz is lehet. (Gyilkosság Caedonban modul,43/2/2)

Toroni méreg (évár)

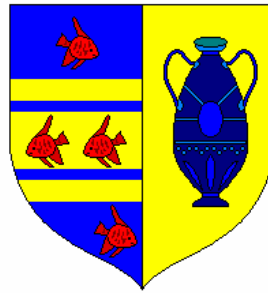
Rendkívül erős, jellegzetesen keserű égetett szesz. A Quironeiában ismert, egy pohár ára 9 réz körüli. (Gyilkosság Caedonban modul,43/2/2)

Caedon címerei - áttekintő

Caedon városállam

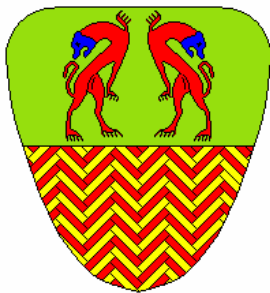
dal Homers Ház

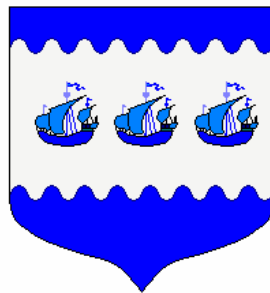
dal Bayan Castello Ház

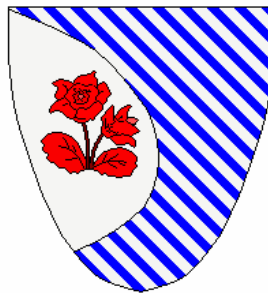
tel Ralist Ház

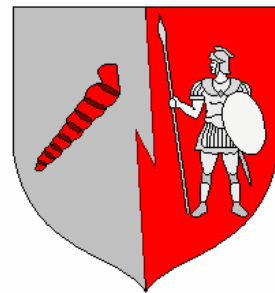
si Avant Ház

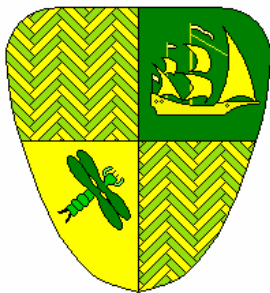
en Krihhyl Ház

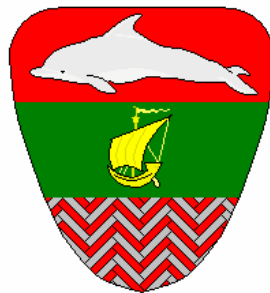
dal Zuran Ház

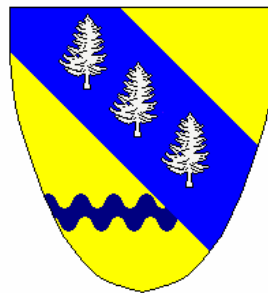
del Jahir Ház

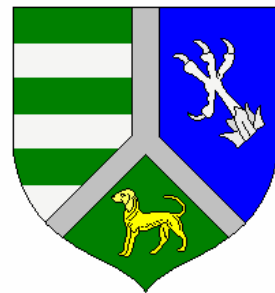
deh Orbel Ház

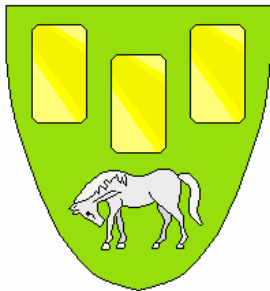
deh Morfek Ház

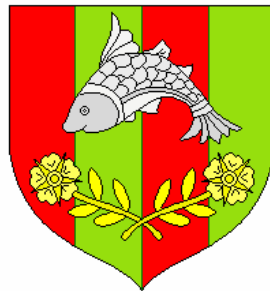
dal Anktor Ház

la Mervil Ház

Frangen Ház

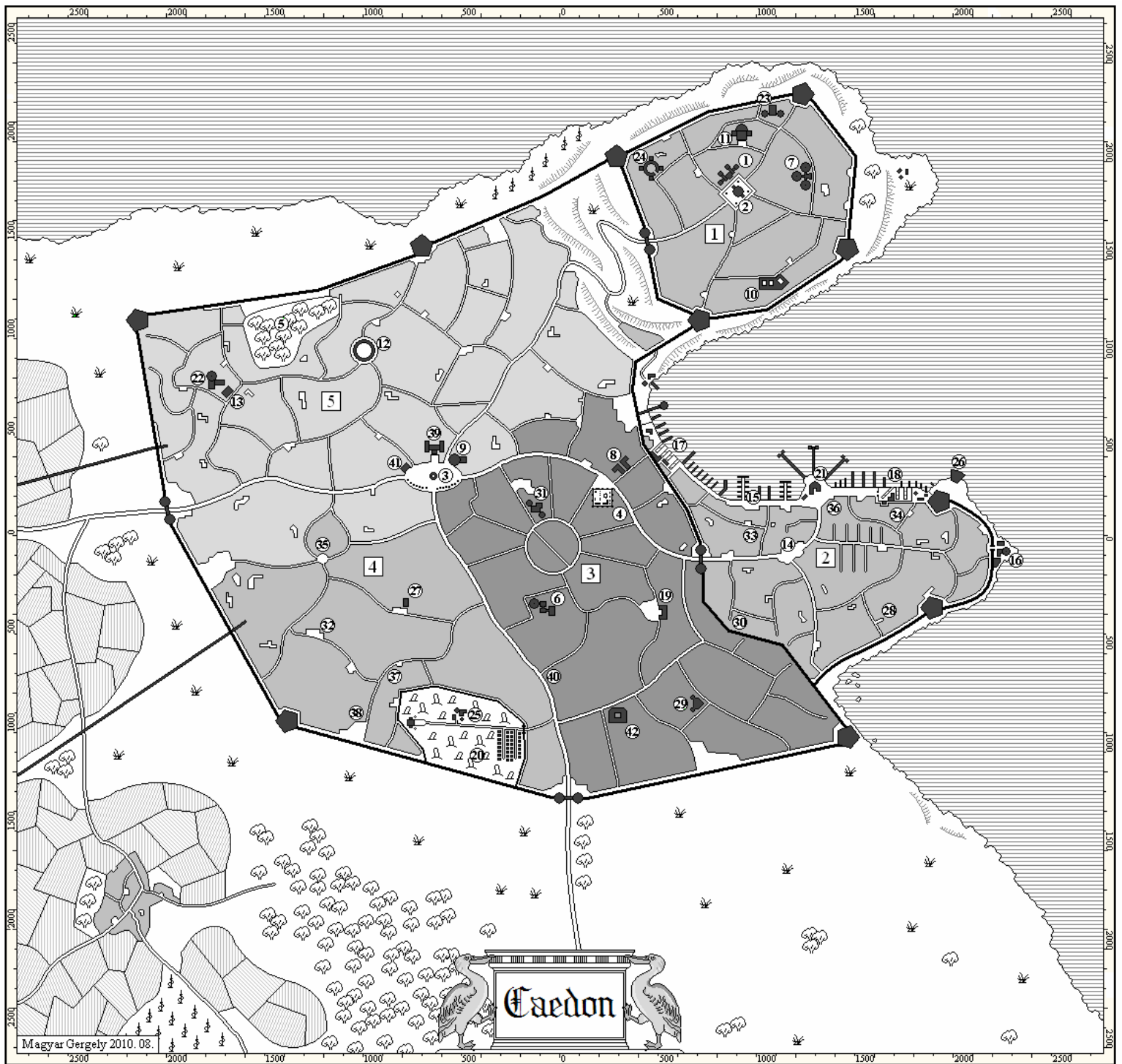
del Marendan Ház

tel Vadantyn Ház

si Avrol Ház

Magyar Gergely 2010. 08.

1 - Felsőváros	1 - Gyöngypalota	11 - Színház	21 - Fő vámház	31 - Doldzsah-mecset
2 - Kikötőkerület	2 - Városháza	12 - Aréna	22 - Krad-templom	32 - Kőművesek céhháza
3 - Kereskedőkerület	3 - Istenek Forrása	13 - Levéltár	23 - Dreina-templom	33 - Halászok céhháza
4 - Kézműveskerület	4 - Erőd	14 - Piac	24 - Ellana-templom	34 - Hajókészítők céhháza
5 - Lakókerület	5 - Park	15 - Halpiac	25 - Daton-szentély	35 - Üvegfüjők céhháza
	6 - Ervil bankház	16 - Világítótorony	26 - Antoh-templom	36 - Rakodók céhháza
	7 - Bárói bankház	17 - tel Ralist hajóépítő	27 - Gírlon-templom	37 - Ékszerészek céhháza
	8 - Hrigal bankház	18 - en Krihhyt hajóépítő	28 - Noir-szentély	38 - Kocsikészítők céhháza
	9 - Vizárusok csamoka	19 - Börtön	29 - Sogron-templom	39 - Istenek Forrása fogadó
	10 - Fürdő	20 - Temető	30 - Tharr-templom	40 - Tengerszem fogadó
				41 - Sasiók fogadó
				42 - Aranykovács bankház

Felhasznált irodalom

- Gyilkosság Caedonban kalandmodul
- Rúna IV/1, Abaszisz
- Raoul Renier – Vallások és egyházak Abasziszban
- Szürkecsuklyás Testvériség – Északföldre
- M.A.G.U.S. szabálykönyvek
- Álom a két hold alatt – kalandmodul a 2007-es Kalandozók Nyári táborra (Sneer)
- Vitorlát tép és lángot hoz a szél – kalandmodul a II. Mentálcsavar táborra (2008) (Lord RuFuS)

A cikkben szereplő rajzok a szerző saját munkái.

Caedon várostérképe szándékosan követi a legújabb MAGUS térképek stílusát.

A cikkben szereplő leírások, képek bárminemű felhasználása csak a szerző nevének feltüntetésével lehetséges! Haszonszerzésre nem fordítható.

(2010.10.) Magyar Gergely

Hozzászólás, vélemény, észrevétel: magyargerhely@kalandozok.hu